Redacția și administrația : str. Vasile Conta nr. 16, tel. 11.10.05, interurban 72 și 286. Telex sportrom buc. 180.

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

sportul

4 pagini 30 bani

Anul XXV — Nr. 516 (5950) ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT Miercuri 16 aprilie 1969

Azi, la Atena, pe stadionul Karaiskakis (ora 16,30):

GRECIA — ROMÂNIA, ÎN PRELIMINARIILE C.M. DE FOTBAL

Trimisul nostru special, G. Nicolaescu, transmite:

Speranțe pentru Mexic...

● TREI DIN PATRU ATACANȚI DE PE WEMBLEY ● ECHIPELE ȘI-AU ÎNCHEIAT PREGĂTIRILE MARȚI ● IERI SEARĂ, PLOUA TORENȚIAL LA ATENA

ATENA, 15 (*prin telefon*). — A sosit, iată, și ziua mult așteptată a meciului România — Grecia din preliminariile campionatului mondial; un meci important prin el însuși (este a 11-a întîlnire din palmares, prima confruntare oficială după 12 ani), dar, mai ales, prin atracția pe care o exercită simultan la București, Atena, Zürich și Lisabona.

Dan Coe, căpitanul „11"-lui care ne va reprezenta în meciul cu Grecia

Într-adevăr, priviți clasamentul din pagină întocmit după „bătălia" din toamnă. Toate cele patru formații ale grupei I au reluat partea a doua a cursei de la egal. În dreptul fiecăreia sînt trecute cele două puncte (din tot atîtea partide), culese numai la domiciliu. Cum va arăta acest clasament, miercuri seara, cînd jocurile de la Atena (Grecia — România) și Lisabona (Portugalia — Elveția) — două mari semne de întrebare la ora la care telefonăm — se vor putea conjuga la timpul trecut? Greu, foarte greu de anticipat. Iată, de pildă, dl. Gheorghiadis, antrenorul național al Greciei, se

GRECIA

Ikonomopoulos

Kamaras *Kremidas* *Ballopoulos* *Gaitatzis*

Haitas *Youtsos*

Karafeskos *Sideris* *Papaioanu* *Botinos*

Lucescu *Dumitrache* *Ionescu* *Dembrovschi*

Dinu *Ghergheli*

Deleanu *Dan* *Boc* *Sătmăreanu*

Răducanu

ROMÂNIA

Brigada arbitrilor: ANTONIO SBARDELLA (la centru), LUCIANO GIUNTI și ALBERTO PICASSO, — toți din Italia. Cei trei arbitri au sosit marți la Atena și sînt găzduiți în plin centrul orașului la hotel King George. Observator din partea F.I.F.A. — prof. Mihail Andreevici (Iugoslavia).

Drumul spre Mexic trece pe la... Acropole! (De la stînga: Ion Ionescu, Dumitrache, Sătmăreanu și Răducanu)
Desen de NEAGU RĂDULESCU

și crede cu pașaportul pentru Mexic în buzunar, omițînd prea ușor faptul că fotbaliștii eleni n-au reușit să învingă — niciodată în 37 de ani — reprezentativa României.

★

Marți, amîndouă formațiile și-au încheiat pregătirile, susținînd antrenamente ușoare, de menținere a condiției fizice. La sfîrșitul „reprizei" de 40 de minute, urmărită pe stadionul Karaiskakis de foarte mulți curioși, antrenorul Angelo Niculescu a comunicat oficial tuturor ziariștilor „11"-le care va intra pe teren.

Ce ne spune introducerea de ultimă oră a lui Dembrovschi (un atac cu trei din cei patru înaintași de pe Wembley) în echipă, în locul lui Năsturescu? Un singur lucru: schimbîndu-l pe rapidist, o aripă incisivă dar cu mai puține resurse pentru jocul tehnic, combativ, Angelo Niculescu intenționează să întărească mijlocul terenului și să pună accent — întocmai ca pe Wembley — pe jocul de temporizare, cu care să „taie" ritmul acțiunilor ofensive declanșate de gazde.

Avem, astfel, de-a face, în aceeași măsură, cu un cîștig și cu o... pierdere. Nu este un paradox, întrucît este știut faptul că dinamovistul băcăuan nu are posibilități să-și îndeplinească dublul rol — de mijlocaș în faza de apărare și de înaintaș în cea de atac — pe parcursul întregului meci.

Cum se vor descurca, în aceste condiții, Ion Ionescu și Dumitrache, cele două „vîrfuri" ale echipei noastre? Ce măsuri de contrabalans a luat antrenorul? Teoretic, le vom putea cunoaște abia miercuri dimineață, la ședința tehnică dinaintea jocului, practic abia la... teren.

★

Iată ce scriu ziarele apărute astăzi după-amiază despre meciul Grecia — România.

Ziarul *Ta Nea* (Noutățile) reproduce următoarea declarație a antrenorului Angelo Niculescu: *„Nu joacă Domazos, sînt mulțumit"*. Apoi în continuare: *„Românii sînt optimiști, dar nu ascund faptul că îi așteaptă o partidă foarte grea. Ei speră, totuși, într-un rezultat de egalitate care i-ar favoriza în clasamentul grupei"*.

Ziarul *Apoghevmatini* (După masă) își intitulează articolul *„Trebuie să cîștigăm"*. Și scrie: *„Românii, adversarii noștri de mîine, au o echipă nouă, tehnică și disciplinată. Este adevărat, noi nu i-am învins niciodată pînă acum, dar tot atît de adevărat este și faptul că niciodată nu am avut o echipă puternică ca acum"*.

Antrenorul Dan Gheorghiadis, care a pregătit cu multă atenție națională a Greciei, în limitele timpului și a posibilităților avute, a declarat: *„Dacă jucătorii noștri vor evolua ceva mai bine ca de obicei vor cîștiga sigur"*.

★

Astă seară la sediul federației de fotbal grecești are loc o consfătuire pe tema: „Dezvoltarea fotbalului în Balcani". Participă Ion Balaș, Ion Șiclovan, Mihail Andreevici (Iugoslavia), Tarik Oezerenghin (Turcia) și E. Karadimos (Grecia).

SITUAȚIA LA ZI ÎN GRUPA I A PRELIMINARIILOR C.M.

REZULTATELE DE PÎNĂ ACUM

Elveția—Grecia	**1—0**
Portugalia—România	**3—0**
România—Elveția	**2—0**
Grecia—Portugalia	**4—2**

CLASAMENTUL

1. Grecia	**2**	**1**	**0**	**1**	**4—3 2**
2. Portugalia	**2**	**1**	**0**	**1**	**5—4 2**
3. România	**2**	**1**	**0**	**1**	**2—3 2**
4. Elveția	**2**	**1**	**0**	**1**	**1—2 2**

PROGRAMUL DE AZI

● **La Atena:** Grecia—România

● **La Lisabona:** Portugalia—Elveția

CELELALTE MECIURI

4 mai: Portugalia—Grecia; **14 mai:** Elveția—România; **12 octombrie:** România—Portugalia; **15 octombrie:** Grecia—Elveția; **2 noiembrie:** Elveția—Portugalia; **16 noiembrie:** România—Grecia.

În preliminariile C.M. pot fi schimbați doi jucători în tot timpul meciului.

Cei doi înlocuitori vor fi aleși dintre cinci rezerve, desemnate înainte de joc și trecute pe foaia de arbitraj.

DECLARAȚII

DUMITRACHE: „Ah, de nu m-ar supăra de loc umărul...".

DAN: *(căpitanul echipei)*: „Meciul nervilor, al mușchilor și al răbdării. Dat fiind temperamentul asemănător al ambelor echipe, meciul tinde către egalitate".

DINU: „Aș dori să-i jucăm o festă antrenorului Gheorghiadis, care declară că în momentul de față îl preocupă doar meciul de la... Porto".

KAMARAS: „Am jucat și împotriva Elveției și împotriva Portugaliei, așa încît sînt în cunoștință de cauză și pot declara că echipa României este cea mai tare din grupa noastră. Oricum, noi ne vom vinde scump pielea".

SIDERIS: „Echipa României este suficient de periculoasă pentru formația elenă.

Meciul de fotbal Grecia — România va fi transmis la radio, pe programul I, începînd din jurul orei 16,30. Transmisia va fi făcută de crainicul-reporter Ion Ghițulescu.

Se face atîta caz în jurul absenței lui Domazos; vă asigur însă că Youtsos va putea să-l înlocuiască cu brio".

★

La ora cînd transmit aceste ultime amănunte (20), la Atena plouă torențial.

Adnotări pe marginea finalelor campionatelor naționale de box

Categoriile de la care au dispărut exceptații etapei de zonă: cocoș și pană

Continuăm analiza campionatelor naționale de box, atît de disputate, de pasionante și pline de surprize de la primul și pînă la ultimul sunet de gong. Dacă cineva s-ar fi hazardat înainte de deschiderea competiției, pronosticînd înfrîngerea campionului european al categoriei cocoș, Nicolae Giju, ar fi stîrnit fără discuție cel puțin zîmbete ironice. Dar Giju, marele favorit al nostru la apropiatele confruntări europene a capotat chiar din primul meci (și încă în mod lamentabil: abandon în rundul II) în fața unui tînăr — Gabriel Pometcu — care oricum nu putea fi creditat cu șanse în campionatul național. Despre Giju s-au scris în ultimul timp multe comentarii, făcîndu-se legături firești și cu ultimele sale evoluții interne și internaționale, de loc îmbucurătoare.

La polul opus a evoluat tînărul Aurel Dumitrescu, noul campion al categoriei, despre care se știa că este un real talent, dar nimeni, absolut nimeni nu i-ar fi acordat un prea mare credit. Răsturnînd orice

Romeo CĂLĂRAȘANU

(Continuare în pag. a 2-a)

Gheorghe Pușcaș (cu fața) în meciul final cu brașoveanul Gheorghe Drugă
Foto: AUREL NEAGU

A fost stabilită echipa de box a României pentru „europene"

Ieri la prînz a avut loc ședința colegiului central de antrenori, în cadrul căreia a fost definitivată echipa României pentru campionatele europene de box. Cele mai multe discuții au fost purtate în legătură cu titularii categoriilor cocoș și pană. Pînă la urmă au fost selectionați următorii 11 boxeri: **Aurel Mihai** (semimuscă), **Constantin Ciucă** (muscă), **Aurel Dumitrescu** (cocoș), **Gheorghe Pușcaș** (pană), **Calistrat Cuțov** (semiușoară), **Antoniu Vasile** (ușoară), **Victor Silberman** (semimijlocie), **Ion Covaci** (mijlocie ușoară), **Horst Stumpf** (mijlocie), **Ion Monea** (semigrea) și **Ion Alexe** (grea). Antrenorii echipei sînt: **Ion Popa, Constantin Dumitrescu** și **Teodor Niculescu.**

Totodată a fost alcătuit și lotul secund: V. Ivan, C. Gruiescu, P. Nedelcea, A. Iliescu — C. Stanef, P. Dobrescu, I. Dinu, C. Chiță, I. Gyorffi, C. Cojocaru, M. Constantinescu și A. Iancu.

ACTUALITĂȚI

NOI ÎNTÎLNIRI INTERNAȚIONALE DE VOLEI

Echipa feminină de volei **Burevestnik Odesa** va întreprinde începînd cu 16 aprilie un turneu în țara noastră în cadrul căruia va întîlni pe **Rapid** la 21 și 22 aprilie, pe **Dinamo** la 23 aprilie și pe **Farul**, probabil, pe 17 și 18 aprilie.

FLORETISTELE ROMÂNIEI LA MINSK

Miercuri dimineața părăsește Capitala, pe calea aerului, lotul de floretă (femei) al României care va participa la tradiționalul concurs internațional de la Minsk.

Din lot fac parte, printre altele, Olga Szabo, Mariana Stanca, Maria Vicol și Adriana Moroșan.

Lotul este însoțit de prof. I. Zilahi, din colectivul de antrenori federali.

ȘTEFAN CHIȚU A CÎȘTIGAT TROFEUL ORAȘULUI BARCELONA

Duminică s-a desfășurat la Barcelona prima etapă a campionatului mondial de motocros (clasa 250 cmc), pe anul în curs. La această etapă, la care au fost prezenți 52 din cei mai buni motocrosiști ai lumii, au luat startul și alergătorii noștri Ștefan Chițu și Cristian Dovids. Tînărul Chițu a avut o comportare bună, ocupînd locul 11 în clasamentul etapei și cucerind Trofeul orașului Barcelona.

VINERI ÎNCEPE LA SOFIA UN MARE TURNEU INTERNAȚIONAL DE LUPTE

Un mare turneu internațional de lupte greco-romane va avea loc la Sofia în zilele de 18, 19 și 20 aprilie. Este vorba de „Memorialul Nikola Petrov", la care și-au anunțat participarea luptători din 13 țări printre care Ungaria, Turcia, U.R.S.S., România, R. D. Germană, Iugoslavia și Polonia. La această competiție țara noastră va fi reprezentată de **I. Stoica** (cat. 48 kg.), **I. Baciu** (cat. 57 kg.), **M. Vlad** (cat. 74 kg) și **V. Dolipschi** (cat. +100 kg)

„CUPA DINAMO" LA TIR

Începînd de azi, timp de patru zile, poligonul Dinamo din Capitală va găzdui tradiționalul concurs republican de primăvară organizat de clubul Dinamo București. La întreceri participă cei mai buni trăgători din întreaga țară — seniori, senioare, juniori și junioare. În program figurează probe de armă-glonț (liberă, standard și sport) și pistoale (viteză, precizie și sport).

COLOCVII

Astăzi se deschid în Capitală lucrările celei de a 7-a Conferințe pe țară a Uniunii Asociațiilor Studențești din România.

Reuniunea se înscrie în domeniul acțiunilor de însemnătate majoră, adunînd la masa dezbaterilor pe reprezentanții tuturor centrelor universitare din țară, pe delegații autorizați ai marii armate de viitori intelectuali ai patriei.

Dintotdeauna, studențimea a reprezentat un nucleu de entuziasm și acțiune, atribute conferite nu numai de superba vîrstă a tinereții, dar și de aspirații, mai cu seamă. Universitarii au traversat epoci și au făcut epocă. Lor le revine, indiscutabil, marele merit de a fi reabilitat romantismul, de a fi ținut mereu trează pasiunea. Niciodată în viață, ca la anii studenției, nu se învață mai bine, nu se cîntă mai frumos și nu se iubește cu mai multă dăruire.

Fără a i se răpi boemia și farmecul, viața universitară a României noi a putut primi alte valențe și dimensiuni, devenind cu adevărat epoca de aur a vieții, în care se sedimentează cunoștințele și deprinderile întregii activități viitoare, consacrate sporirii bunurilor societății.

Transpunînd în viață o politică de înaltă înțelepciune, partidul și statul nu au precupețit eforturile spre a pune la dispoziția eșalonului celui mai înaintat al tineretului studios condiții admirabile de viață și de studii. Datorită lor, studentul intră în activitatea practică stăpînind un domeniu vast de cunoștințe teoretice, este capabil — de la început — să răspundă cerințelor mereu mai mari ale științei, industriei, culturii și artei noastre socialiste.

În pregătirea multilaterală a viitorilor ingineri, profesori, medici sau economiști nu a fost omis amănuntul atît de însemnat că, în zilele noastre, o înaltă capacitate profesională nu se poate realiza decît în condițiile unei înalte pregătiri fizice. Iată de ce pe agenda oricărui student figurează — și nu la ultimul loc — activitățile sportive.

Stadionul și sala de gimnastică trăiesc într-o deplină alianță cu amfiteatrul, se completează, se ajută. Nici nu putea fi altfel într-o epocă a marilor solicitări intelectuale, într-o vreme cînd autodepășirea nu se poate realiza doar pe seama creierului!

Integrat organic în viața universitară, sportul — recunoscut ca fenomen și ca mijloc — exercită un rol de cea mai mare însemnătate. Desigur, în acest domeniu mai există încă serioase rămîneri în urmă. Ideal ar fi ca exercițiul fizic cotidian să devină o deprindere; ca din rîndul studenților să se recolteze majoritatea loturilor de performanță pentru marile competiții mondiale, olimpice, europene; ca la vîrsta echilibrului biologic deplin tînărul să dea produsul maxim nu numai pe planșetă și în laborator, ci și pe pistă. Ar fi ideal...

Tocmai de aceea, poate, de pe programul vast al marelui colocviu universitar, care își deschide lucrările, nu vor lipsi ideile care să ducă în acest sens la fapte. Mai ales că studențiia a fost și va rămîne vîrsta marilor idei și idealuri!

„SPORTUL"

AZI, DE LA ORA 18, ÎN SALA FLOREASCA

ROMÂNIA — UNGARIA

● ***Primul test al naționalei feminine de volei***

Echipa feminină de volei a țării noastre va susține o dublă confruntare cu reprezentativa similară a Ungariei. Aceste întîlniri, primele ale anului, vor oferi posibilitatea verificării stadiului de pregătire al jucătoarelor în urma antrenamentelor efectuate pînă acum. Formația Ungariei a sosit la București, în urma unei intense perioade de pregătire, prezentînd numeroase nume noi.

Fără îndoială că așteptăm cu deosebit interes evoluțiile celor două echipe, cu speranța că vom asista la un spectacol voleibalistic de bună calitate care să șteargă o parte din petele ce umbresc încă voleiul nostru feminin.

Pentru jocurile de azi și de mîine vor fi folosite următoarele jucătoare: **ROMANIA: Helga Bogdan, Mariana Popescu, Marta Szekely, Mariana Badea, Rodica Popa, Gabriela Popa, Minodora Meseșan, Venera Zaharescu, Eva Klein, Elena Pandrea, Liliana Pașca, Paula Cazangiu, Victoria Caranda**; antrenori: **V. Surugiu, N. Papuc; UNGARIA: Gehardne, Moklari, Blauman, Nagyne, Sebök, Banhegyi, Böröcz, Gál, Șiry**; antrenor **Gyula Havasi.**

Partidele vor fi arbitrate de **Costa Șopor** (Bulgaria), ajutat de **I. Armeanu**, în primul joc, și de **N. Mateescu**, în cel de al doilea.

UMBRELA ATLETISMULUI
FESTINA LENTE

FESTINA LENTE (grăbește-te încet)! Este un proverb respectat de toți cei care doresc să ajungă departe, ca de pildă alergătorii de fond care recunosc în aceste două cuvinte însăși esența tacticii lor pe parcursul zecilor de kilometri. Festina lente... căci altminteri vei abandona cursa.

Pare de necrezut, dar unii dintre cei mai buni performeri ai atletismului românesc, recordmani mondiali, campioni sau medaliați olimpici, cei care au astăzi un nume în ierarhia europeană, Viorica Viscopoleanu, Lia Manoliu, Ileana Silai, Șerban Ciochină, Ana Sălăjan și scuzați-mi lipsa de modestie, Iolanda Balaș, nu figurează pe tabelele de recorduri naționale pentru juniorii mici și mari. Oare acești atleți nu au fost juniori? Anuarele atletice ne contrazic. Aceste nume apar, dar curios, nu prin performanțe care ies din comun. Unii dintre ei au fost recordmani de juniori, dar recordurile lor au constituit o pradă sigură pentru generațiile următoare. Cine-și mai amintește de cei 41 m ai Liei? Este un rezultat de duzină pentru juniorimea anilor '60. Noi o cunoaștem astăzi pe Lia Manoliu numai în postura superbă de campioană olimpică. Și aceasta ajunge. Este ceea ce trebuie să fie; juniori pentru inițiere iar performanțele maxime, la seniorat. Exact ca la școală: alfabetizare și elemente de bază pentru tineretul școlar, studii universitare și muncă creatoare pentru oamenii maturi. Aici nu este vorba de nici o filozofie (ea a fost descoperită încă acum 2 000 de ani în palestrele eline). Este logic, simplu și UMAN. Cale de mijloc nu există. Copiii minune dispar o dată cu copilăria lor!

Printr-o simplă analogie cu copiii minune se ivește întrebarea oarecum firească, unde sînt junioarele care le-au detronat pe junioarele Manoliu, Silai, Sălăgean ș.a.? Mulți dintre acești „superjuniori" nu au mai ajuns atleți la virsta senioratului, alții, și această categorie constituie majoritatea, nu s-au ridicat la nivelul rezultatelor pe plan național. Cine a mai auzit de Elena Flaișer (400 m), Ion Buiachi (1 500), Ana Bețuan (cu 15 recorduri la copii, juniori II și I în 1965), Mihai Simionescu-Calnicov (lungime) de atîția alții? La un moment dat, Gabiela Rădulescu monopolizase toate recordurile republicane la sprint și lungime, pentru copii, junioare mici și mari. Vă reamintesc că Viorel Suciu a fost recordman european de juniori pe 110 m garduri, iar Gheorghe Costache și Virgil Țibulschi, recordmani mondiali de juniori la aruncarea ciocanului de 6 kg. Cunoașteți ce locuri ocupă ei în ierarhia europeană și mondială a anului 1969? Nici nu se văd! Unde ne sînt juniorii de ieri, cei care au fost mai buni ca predecesorii lor? Sînt pe deplin conștientă că această întrebare este riscantă și poate fi răstălmăcită. Dar o dată și o dată trebuie pusă cu curaj. Probabil că profesorii și antrenorii care i-au pregătit pe performerii de azi, au făcut o filozofie din acest „festina lente". Probabil acei îndrumători ai căror juniori au șters multe recorduri de copii și juniori, au făcut-o în dorința de a avea juniori mai buni. Și la drept vorbind, nu au făcut lucru mare. Cel puțin pentru atletismul nostru nu! Talente irosite, de parcă ne-am putea permite acest huzur.

Ideile acestea devin actuale în preajma concursurilor republicane de primăvară ale juniorilor, din aprilie. Oare vom vedea din nou recorduri de copii și juniori, trase de păr; recorduri cu orice preț? Sau vom asista la niște recorduri ca urmare firească a progresului natural și al pregătirii complete pentru formarea unor viitori performeri, urmași ai actualilor piloni ai atletismului nostru? Doar atît! Festina lente...!

Iolanda BALAȘ-SOTER

Concursuri... Rezultate...

Sfîrșitul acestei săptămîni va însemna — pentru iubitorii atletismului — inaugurarea șirului competițiilor de anvergură republicană. Sîmbătă și duminică, pe stadionul Dinamo din Capitală, a cărui pistă oferă — așa cum s-a văzut și la meciul de baraj pentru categoria B — cele mai bune condiții la ora actuală, vor fi chemați la start fruntașii tinerei generații de atleți, în cadrul concursului republican de primăvară al juniorilor mici (născuți în 1953 și mai tîrziu).

● În București a avut loc un scurt stagiu de pregătire comună a unor aruncători de disc și suliță din Bulgaria, Polonia și România. În încheiere s-a disputat și un concurs (sîmbătă pe stadionul Dinamo), la care s-au înregistrat următoarele rezultate: *disc bărbați:* Iosif Naghi (Steaua) 56,56, Gh. Giurov (B) 51,94, A. Kabat (P) 51,40, V. Pencev (B) 51,26, Z. Hegheduș (St. r. Brașov) 49,56, V. Velcev (B) 46,40, B. Penev (B) 44,64; *disc femei:* Ștefania Lesenciuc (Dinamo Buc.) 45,38; *suliță femei:* Cecylia Bajer (P) 49,98, Stela Ciontu (Rapid Buc.) 46,20, Emilia Traikova (B) 43,36.

● Meciul Ș.S.A.—C.S.Ș.— Viitorul—județul Caraș-Severin, desfășurat la sfîrșitul săptămînii precedente, avea darul să desemneze echipele ce vor participa în categoria B a campionatului republican, pe baza punctajelor acumulate de fiecare din cele patru formații participante. Menționăm însă că rezultatele întîlnirilor directe au fost întrucîtva modificate, datorită unei greșeli de arbitraj: proba de 1500 m obstacole s-a disputat de fapt pe distanța de 1900 m, întrucît dintr-o neatenție la numărătoarea turelor, concurenții au fost puși să alerge cu 400 m mai mult!

● Pe pista stadionului Metalul din Sibiu, concurs de copii cu participarea a 4 școli sportive. Clasament pe echipe: 1. Brașov 106 p, 2. Sibiu 92 p, 3. Mediaș 67 p, 4. Codlea 58 p. Dintre rezultatele individuale: C. Ilarion (Sibiu) 40,5 la 300 m, Virginia David (Brașov) 8,1 la 60 m. În afara concursului, F. Schneider (Mediaș) a aruncat ciocanul la 59,30 m. (I. IONESCU—*coresp. principal*).

● Concurs de verificare la Baia Mare. Al Petrușan 10:06.0 la 3000 m obstacole, Fr. Mostiș 2:40,8 la 1000 m juniori II, Leontina Sălăjan 43,7 la 300 m junioare. (V. SĂSĂRANU—*coresp.*).

● Pe baza hipică Plevnei, „Crosul Primăverii" pentru studenții din centrul universitar București. Primii clasați: *2000 m băieți* — Gr. Mihăescu (Universitatea), *1000 m fete* — Pandelica Gavrilă (Universitatea).

Convorbiri cu domnul Gore

Cinema

Săptămîna trecută, dl. G. a urmărit, la un club din București, cîteva ședințe de instruire, prin filme, a fotbaliștilor. Metoda, foarte răspîndită în străinătate, e simplă și, — bizuindu-se pe imagini — convingătoare. Jucătorii stau pe bănci în fața unui ecran, se stinge lumina. Antrenorul spune antrenorului-secund: „dă-i drumul", interpelatul pune-n mișcare aparatul de proiecție și spectatorii pornesc a vedea pe 16 mm jocul de duminica trecută cînd băieții au mîncat bătaie cu 3—1 de la F. C. Roșiori.

La un moment dat, antrenorul strigă: Stop! (imaginea înțepenește pe ecran) și se adresează fundașului lateral stînga.

— Vezi, Ceaușule?

Ceaușu se foiește pe bancă.

— Da, nea Vasile.

— Aici ai greșit. În loc să tai unghiul adversarului, ai făcut un pas la dreapta și el a tras pe poartă. Să sperăm că duminica viitoare cînd jucăm cu Cîșnădie...

— S-a-nțeles nea Vasile.

Or, se pare că aceste proiecții l-au impresionat într-atîta pe dl. G. încît — deși, organic, străin de tehnică și incapabil să distingă deosebirile dintre mecanismul unui magnetofon „Philips" 230 și subtilitățile aparatului de ras electric „Remington" 235 — prietenul meu s-a aruncat cu patimă în activități cinematografice.

— Unde ai dispărut? — l-am întrebat telefonic după zile de sterile căutări.

— Filmez.

— Ce? — Am urlat eu.

— Fragmente din activitatea fotbaliștilor.

Apoi, după ce a așteptat să mă liniștesc.

— Treci simbătă seara pe la mine. Dau o vizionare.

Simbătă seara, locuința d-lui G. era ca niciodată plină de lume — și ca niciodată iarăși — în treninguri. Erau, după cîte mi-am dat seama, membrii lotului de tineret. Biblioteca era acoperită cu un ecran. În spatele biroului — urcat pe măsuța destinată telefonului — se afla un aparat de proiecție. În spatele aparatului, un băiat de la studioul Sahia.

— A venit toată lumea? — întrebă gazda. Cred că putem începe proiecția. Apoi către mine: stinge, te rog, lumina. Băiatul de la Sahia porni motorul și pe ecran începură a curge imaginile documentarului realizat de domnul G. Numai că, spre uimirea mea, în loc de stadionul Republicii apăru Barul Atlantic, noaptea pe la două jumătate și după program.

Ce-i asta?

Băieții din lot răsuciră capetele înspre dl. G.

— Liniște, vă rog...

Barul, așadar.

Mesele, mai toate ocupate.

La o masă lîngă orchestră patru din lot: Tete, Nole, Vivi și Alexandru.

Chelnerul se apropie, deschide o sticlă de whisky, îa paharul lui Tete, îl umple pînă la jumătate, după care întreabă politicos.

„— Cu sifon?"

La care Tete face „nu" din degete, indicînd că obișnuiește a consuma sec.

— Stop! strigă dl. G.

Imaginea înțepenește.

— Vezi, dragă Tete?

— Da, nea Gore, mormăie jucătorul.

— Aici ai greșit.

p. conf.
Al. MIRODAN

DOUĂ PROPUNERI

Nu este pentru nimeni un secret că ediția recent încheiată a campionatului național masculin de baschet nu s-a bucurat de succes. Pretendentele la titlu fiind cunoscute încă de la prima etapă (datorită faptului că Dinamo și Steaua se prezentau cu loturi evident superioare), singura dispută interesantă s-a dat pentru evitarea retrogradării, ceea ce, trebuie recunoscut, reprezintă mult prea puțin pentru o întrecere de nivelul diviziei A, atît de pretențioasă și de costisitoare. Rarisimele surprize (în speță, înfrîngerea dinamoviștilor în fața I.E.F.S.-ului și a steliștilor în meciurile cu Politehnica București și Universitatea Cluj) nu au influențat cu nimic duelul direct pentru titlu și nici nu au adus o contribuție la sporirea atracțiozității competiției.

Cauzele? Le-am mai arătat și, spre edificare, vom repeta un paragraf dintr-un articol publicat în coloanele ziarului nostru, în toamna anului trecut (articolul era intitulat: **„Sistemul competițional este de vină?"**): **„Nu cumva adevăratele cauze le constituie sistemul de transferări (care dă posibilitate unor cluburi să racoleze, de-a gata, puținele elemente valoroase care apar în baschetul nostru), concursul larg dat de federație pentru întărirea excesivă a unor echipe și, ca urmare, de slăbire, tot excesivă, a altora, lipsa de conștiinciozitate, de pasiune, pentru sport, a multora dintre jucătorii din divizia A? Își închipuie cineva că dacă în divizia A vor fi numai 6—8 echipe care vor juca între ele 4—5 tururi (sau orice alt sistem), actualele fruntașe (despre care este cert că se vor întări și în acest an) vor putea fi ajunse de alte formații (care, la rîndul lor, vor fi... descompletate)?"**

Faptele s-au petrecut întocmai cum pronosticasem (Jekely, Tarău și Czmor au întărit Steaua, dar au slăbit pe Politehnica, I.E.F.S. și Universitatea Timișoara). Și, după toate probabilitățile, se vor petrece și peste puțină vreme cînd Chivulescu (Politehnica Galați), Niculescu, Haneș, Săuca (Politehnica București), Irimie (I.E.F.S.) și alți baschetbaliști, care vor absolvi anul acesta facultatea, se vor transfera la Dinamo sau la Steaua. Nu este greu de presupus ce se va petrece în viitorul campionat divizionar.

Deunăzi, un mucalit propunea ca Dinamo și Steaua să formeze o grupă aparte și să joace între ele de 6—8 ori pe an, iar celelalte formații să-și dispute un campionat care ar fi echitabil și, în mod cert, interesant.

Se îndoiește cineva că aceasta nu ar fi o soluție fericită, prin care s-ar redeștepta interesul jucătorilor și al publicului pentru divizia A?

★

Referitor la mult discutatul turneu final, el s-a dovedit și în acest an inutil pentru că nu a îndeplinit nici unul din scopurile pentru care fusese organizat: desemnarea campioanei și obligarea echipelor fruntașe de a juca în condiții asemănătoare cu cele ale marilor turnee internaționale (trei jocuri grele în trei zile). În realitate, Dinamo era campioană încă din penultima etapă a returului, iar în cursul turneului final, diferențierile valorice nu puteau fi anulate peste noapte. În fața acestei situații, repetată în ultimii ani, apreciem că ar fi necesară o adăugire la regulamentul de disputare a diviziei A: în caz că echipa campioană este cunoscută înaintea turneului final, disputarea acestuia să fie anulată. În felul acesta, s-ar evita întrecerile formale, de loc propagandistice, asemenea celor găzduite cu puțin timp în urmă de sala Floreasca.

D. STANCULESCU

PADELE-PAGAE

Contribuții — perspective: DELTA DUNĂRII

Dacă vorbești de performanță la caiac-canoe, fără să vrei te gîndești la tinerii crescuți în satele Deltei. De mici copii, vîslind alături de părinții lor în lotci, pentru a ajunge la locul de pescuit străbat zeci de km și la vîrsta de 16—18 ani au bogat bagaj de kilometrii vîsliți și un simț extraordinar privind sprijinul palei în apă, care le permite un randament maximal în alunecarea ambarcațiunii respective. Cu această obișnuință zilnică de mers pe ape, tinerii deltași o dată treuți pe ambarcațiuni sportive își însușesc cu repeziciune tehnica respectivă și obțin, de obicei, rezultate remarcabile.

Analizînd locul de unde provin cei care au cucerit medalii de aur la Jocurile Olimpice, la Campionatele mondiale și Campionatele europene desfășurate pînă acum, vedem că din cei 24 de medaliați, 17 sunt fii de pescari din Deltă. Repartizați pe comune cei mai mulți — cîte 5 — provin din satul Mila 23, de unde au fost descoperiți și actualii campioni olimpici Serghei Covaliov și Ivan Patzaichin, și comuna Caraorman.

Chilia Veche a dat doi medaliați în frunte cu valorosul maestru emerit al sportului Simion Ismailciuc, cuceritor al medaliilor olimpice, mondiale și europene de aur. Celelalte comune, Sf. Gheorghe, Mahmudia, Sulina, Periprava, Crișan au — de asemenea — cîte un medaliat cu aur.

Un bilanț strălucitor cu care ne mîndrim cu toții și în special locuitorii Deltei, dar care nu reflectă realitatea activității calaculul și canoei din județul Tulcea.

Toți acești sportivi au fost selecționați și crescuți de cluburile Dinamo București (13) și Steaua București (4). Cum de s-a ajuns la acest lucru?

După un început de activitate inițiat de către fosta Secție Sport a C.C.S., prin organizarea curselor de mare fond pe Dunăre și a Cupelor Deltei, s-a renunțat la această competiție de mare utilitate și toată activitatea s-a rezumat la o singură secție, Flamura Roșie din Tulcea, care însă, n-a depășit un nivel mediocru.

Pentru stimularea acestei activități, la propunerea clubului Steaua s-a aprobat ca secția Flamura Roșie să fie patronată de acest club, sub denumirea de Steaua Tulcea. Aceasta s-a întîmplat în 1965, dar numai după cîteva luni secția a fost desființată pentru a se putea transfera un sportiv în perioada competițională și astfel toată Delta a rămas fără nici o activitate competițională locală, iar la campionatele naționale n-au mai apărut reprezentanți ai actualului județ Tulcea. Singurele posibilități de a practica calacul și canoea de către tinerii din Deltă au rămas selecțiile cluburilor Dinamo și Steaua. Ceea ce este mai curios, atît organele sportive locale cît și Biroul F.R.K.C. au privit cu pasivitate această situație care nu a contribuit la dezvoltarea sportului respectiv. După cîțiva ani de inactivitate, organele sportive locale cît și cele centrale — F.R.K.C. și U.G.S.R. — caută acum să remedieze lucrurile. Astfel, în anul 1968 s-au înființat două secții, una la Tulcea și una la Sulina, care au fost dotate și vor mai fi dotate de către F.R.K.C., cu un număr de ambarcațiuni necesare pentru începerea unei activități mai intense. Cu sprijinul C.J.E.F.S. Tulcea s-a amenajat cîte o cabană pentru ambarcațiuni pe malul lacului Ciuperca din Tulcea și la Sulina și au fost procurate ambarcațiuni cu motor pentru urmărirea antrenamentelor. De asemenea, au fost procurate și o serie de materiale sportive necesare începerii activității. Se pare că începutul este promițător și cu un sprijin permanent al tuturor forurilor interesate, se va putea ajunge într-adevăr la rezultate mari, necesare dezvoltării sportului nostru.

O lipsă acută este aceea a antrenorilor de specialitate, ceea ce face ca toată această muncă de organizare, selecționare și învățare, să fie condusă de către instructori cu o practică foarte redusă în calac-canoe și de doi inimoși și pasionați instructori voluntari, Timofei Lipalit, la Tulcea, și Mihai Pușcașiu, la Sulina, care în timpul liber coordonează această activitate. Numărul celor dornici să practice calacul și canoea este din ce în ce mai mare, iar la ultimele concursuri ale anului 1968 au fost semnalați și reprezentanți ai județului Tulcea, cu rezultate modeste, dar cu mari perspective de viitor.

Pentru o dezvoltare a activității în toată Delta este necesară luarea unor măsuri urgente care să ducă la creșterea numărului de secții și prin aceasta la angrenarea majorității tinerilor dornici să practice acest sport. De asemenea, intensificarea organizării unor concursuri pe plan local, stimulent permanent pentru toți sportivii și mijloc eficient de propagare a calaculului și canoei.

Propun următoarele obiective principale:

I. Ca primă măsură este necesară înfăptuirea unui plan de dezvoltare în două etape pentru înființarea și organizarea unor secții dotate cu toate cele necesare (cabană — bac — ambarcațiuni suficiente și antrenori calificați).

a) Prima etapă 1969—1971 — organizarea secțiilor din Tulcea, Sulina și Crișan, cu Mila 23 și Caraorman.

b) A doua etapă — 1972—1974 — înființarea secțiilor în comunele Chilia Veche — Murighiol, Jurilovca și Babadag.

II. Calificarea unui număr de 10 antrenori dintre foștii sportivi cu activitate îndelungată și cu multă experiență, calificare pentru care este necesar sprijinul efectiv al Biroului C.N.E.F.S.

III. Dotarea în continuare atît de către F.R.K.C. cît și de către U.G.S.R. cu ambarcațiuni corespunzătoare ca număr, mai ales cu ambarcațiuni de antrenament, dintre care să nu lipsească canoele de 10 persoane.

IV. Retransformarea centrului Stéaua din Tulcea într-o secție locală, eventual o secție cu profil școlar, așa cum inițial a fost hotărît de Biroul F.R.K.C.

V. Organizarea de concursuri pe plan local între comune care să stimuleze și să angreneze pe tinerii sportivi.

Consider că dacă se vor lua aceste măsuri și ele vor fi urmărite permanent, vom crea în Delta Dunării o pepinieră într-adevăr la nivelul cerințelor.

Radu HUȚAN

Adnotări pe marginea finalelor campionatelor naționale de box

(Urmare din pag. 1)

calule, elevul lui Lucian Popescu a dovedit însă nu numai că posedă un punch necruțător, dar că este și un adept convins al boxului tehnic. Gama variată de lovituri, imaginația, clarviziunea în luptă, ne-au convins că tînărul de la Progresul merită cu prisosință centura de campion. În categoria evidențiaților trebuie neapărat inclus și tînărul Octavian Anderco de la Voința Cluj, deși el a fost învins de reșițeanul Pavel Nedelcea. Anderco, ca și colegul său de la categoria ușoară, Ladislau Mathe, au arătat că Clujul rămîne unul dintre puținele noastre centre pugilistice care promovează boxul tehnic.

★

In mod sigur, mai mult decît în anii precedenți, campionatele naționale i-au pus pe titularii echipelor reprezentative într-o situație cît se poate de critică. Ce s-ar fi întîmplat oare dacă aceștia ar fi trebuit să treacă și prin filtrul sever al etapei de zonă? Tineri anonimi au luptat cu ardoarea specifică vîrstei, știind că n-au ce pierde. Singurul lor țel a fost să dărîme idolii. La categoria pană, cele mai justificate pretenții la cucerirea centurii le emiteau Constantin Stanef și Constantin Buzuliuc, boxeri care s-au bucurat de condiții superioare de pregătire, ei fiind selecționați în lotul pentru campionatele europene. Pretenții emitea întrucîtva și constănțeanul Aurel Iliescu, temut prin tirul loviturilor sale și respectat de ceilalți colegi de categorie, datorită experienței competiționale.

Stanef a pierdut însă din „primul foc" în fața tînărului Pușcaș; n-a fost o înfrîngere la puncte, care i-ar fi dat dreptul, poate, să conteste verdictul judecătorilor, ci prin descalificare. Celălalt pretendent la ocuparea unui loc în echipa națională, Constantin Buzuliuc a fost eliminat tot din primul tur, și tot înainte de limită! N-a pierdut, e drept, la un necunoscut, pentru că învingătorul său (Gh. Drugă) avea să ajungă în finală, dar noul insucces al unui sportiv din lotul reprezentativ este alarmant. Aceasta ne face să credem fie că pregătirea n-a fost la nivelul cerințelor, fie că valoarea lui Buzuliuc este îndoielnică.

Campionul — Gheorghe Pușcaș — a dominat autoritar pe ceilalți șapte pretendenți la titlu. Mobilitatea sa derutantă, promptitudinea și acuratețea ripostelor sale au atras unanima simpatie a celor prezenți în sala Floreasca. Pușcaș n-are, deocamdată, forță. Poate că nici nu va acumula mai multă în viitor. El este un scrimer, gen Giju, și ar fi poate rău ca antrenorii să-i impună schimbarea stilului de luptă, să-l învețe să lovească tare. Subliniem și pentru Gheorghe Drugă, Octavian Amăzăroaie, Aurel Iliescu, care își merită locul în eșalonul boxerilor fruntași.

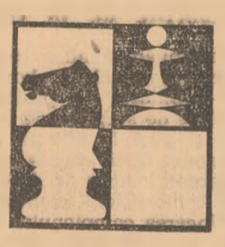

Surprize în turneele semifinale

La sfîrșitul săptămînii trecute, în 3 orașe ale țării s-au disputat semifinalele campionatului republican de șah pe echipe. Iată primele rezultate ce ne-au sosit la redacție:

BUCUREȘTI. — Trei echipe s-au întrecut în turneul desfășurat la sala Constructorul din Capitală. Primul loc a fost decis în confruntarea dintre echipele fruntașe Electronica și Constructorul, care a revenit șahiștilor Electronicii cu 4—3. Iată rezultatele la mesele seniorilor: Drimer-Stanciu 1—0, Reicher-Voiculescu 1—0, Georgescu-Ghizdavu 1—0, Botez-Rotaru ½—½. La senioare: Elisabeta Polihroniade-Margareta Teodorescu ½—½, Rodica Reicher-Alexandra Nicolau 0—1. Între juniori: Sava-Armaș 0—1. Clasamentul grupei: 1. *Electronica* 4 p (9½); 2. *Constructorul* 2 p (8 p); 3. *C.S.M. Reșița* 0 p (3½).

IAȘI. — Întrecerile de la Iași au furnizat o mare surpriză, învingătoare terminînd echipa *Voința Sighetul Marmației*, care a dispus cu 5½—½ de *Medicina Iași*. În urma acestor două formații — clasate în ordine și calificate pentru turneul final — se situează *I.P.G.G. București* și *Fulgerul Suceava*. (D. DIACONESCU — coresp.).

BOLIZII DE FOC

(VI)

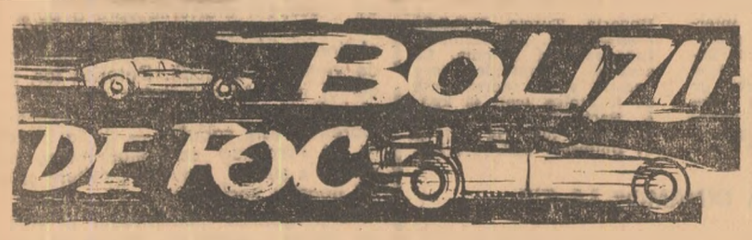

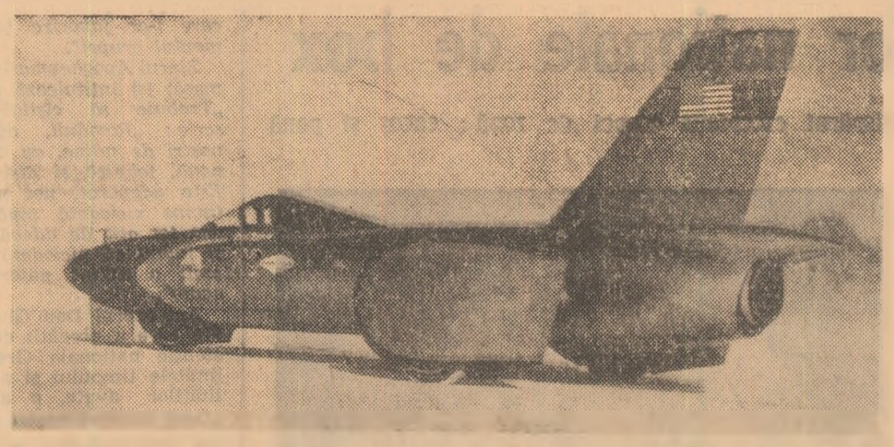

„Motocicleta" (cine ar crede) de record a lui Breedlove. Viteză maximă: 657 km/h

O „BOMBĂ" PE BENZILE DE TELEX

La poalele munților Utah din America de Nord, a avut loc de-a lungul timpului — ca și la Baskunciak pe Volga superioară sau în pustiurile din mijlocul Australiei — un curios fenomen al naturii: apa unui uriaș lac salin s-a evaporat, iar în vechea albie a rămas o crustă aspră, rezistentă și perfect dreaptă de sare. Imensa întindere albă a fost „descoperită" de francezul Benjamin Louis — Eulalie de Bonneville, care i-a dat o destinație: poligon pentru tentativele de record cu motocicleta și automobilul.

Obișnuit, activitatea febrilă începe la Bonneville Salt Lake toamna cînd căldura soarelui se potolește, vînturile încetează și razele soarelui nu se mai reflectă orbitor în crusta de sare, lungă de peste 20 de kilometri, foarte largă și aderentă pentru anvelopele mașinilor de record. Atunci, pe acele locuri apar constructorii, mecanicii, arbitrii și piloții, care fac să bubuie cerul cu bolizii lor apocaliptici, destinați unicului și supremului țel: să alerge cît mai repede!

De peste 35 de ani, pe pista de la Bonneville se consumă acțiunea unui dramatic și insolit scenariu. Cîteva generații deași ai vitezei și-au disputat și își dispută înfiletatea pentru obținerea titlului de „cel mai rapid om pe patru roți". Ultimul cuvînt l-a avut americanul Craig Breedlove. La 16 noiembrie 1965 el a făcut să explodeze o „bombă" pe benzile de telex ale agențiilor de presă, anunțînd că marina sa de record, botezată patriotic „Spirit of America", a reușit să înregistreze cea mai fantastică viteză obținută vreodată pe pămînt de un vehicul: 966,571 km pe oră! Federația internațională a omologat această performanță în categoria „record mondial absolut de viteză terestră obținut cu vehicule speciale", iar Breedlove a devenit oficial „cel mai rapid om pe patru roți".

GHINIONISTUL MICKEY THOMPSON

Să ne întoarcem puțin în istorie. Ideea recordului absolut a apărut la sfîrșitul secolului trecut, o dată cu primele curse. Cu ajutorul unei mașini de concepție proprie, francezul De Dion Bouton a stabilit la 1888 o medie orară de... 45 km. Cifra a fost mai apoi foarte repede corectată, iar recordul s-a dublat și s-a triplat la intervale de timp foarte scurte. Aceasta pînă în anul 1937 cînd englezul John Cobb, cu ajutorul mașinii sale „Napier Railton", de 2500 C.P., reușește să ajungă la 634,397 km pe oră, performanță rămasă în picioare aproape 17 ani.

Stoparea cursei recordului la cifra stabilită de Cobb se datorește unor noi obstacole de natură tehnică. Pe măsura creșterii ritmului de rulaj, au sporit și greutățile de construire a unor mașini capabile să reziste vitezelor din ce în ce mai mari. La început, una din problemele de bază era să se găsească un agregat de forță adecvat. Ulterior, această problemă nu s-a mai pus pentru că s-a făcut apel la motoarele de aviație. Au intervenit, însă, alte dificultăți, legate de construirea unor caroserii care să rămînă stabile pe traseu la vitezele imprimate de noile motoare. În sfîrșit, trebuia convinsă Federația internațională să omologheze și recordurile obținute cu motoare reactive.

În șirul celor care s-au înscris pe linia temerarei acțiuni de doborîre a recordului lui Cobb se numără americanii Mickey Thompson și Craig Breedlove, precum și englezul Donald Campbell. Primul și-a pregătit o mașină „Pontiac Tempest" cu care, în 1960, s-a dus la Bonneville Salt Lake. Lansîndu-se în plină viteză cu cele patru motoare de 8 cilindri în V fiecare, el a realizat într-un sens al pistei 639 km pe oră. La mersul în celălalt sens însă, s-a găsit la un pas de catastrofă: cînd să termine cursa i s-a blocat transmisia și mașina a început să derapeze. Cu sînge rece, Thompson a declanșat parașuta-frînă și vehiculul s-a oprit. Dar el n-a culeș roadele dorite deoarece performanța nu i-a fost omologată, pe de o parte pentru că nu depășea cu unu la sută recordul lui Cobb, iar pe de altă parte pentru că viteza obținută nu reprezenta, așa cum pretinde regulamentul, media a două lansări, în ambele sensuri ale pistei.

Breedlove a fost mai norocos într-o oarecare privință. În 1963 el a început pe aceeași pistă vînătoarea recordului lui Cobb, obținînd în final 657,110 km pe oră și devenind astfel cel mai rapid alergător terestru. Dar nici performanța sa n-a fost omologată pentru că mașina era neregulamentară: ea avea doar 3 roți, iar tracțiunea nu se realiza prin sistemul clasic, cu angrenaj, ci prin forța de propulsie a unui motor reactiv. Pînă la urmă, recordul lui Breedlove, refuzat de Federația internațională de automobilism, a fost omologat de forul internațional de motocicletism (avînd 3 roți, s-a considerat că „Spirit of America" este, totuși... motocicletă) într-o categorie nou înființată de vehicule speciale.

EPOCA „PĂSĂRII ALBASTRE"

Așadar, lupta pentru depășirea recordului obținut cu ajutorul bătrînului „Napier Railton" rămînea deschisă. Dar numai pentru un an de zile, deoarece performanța avea, în sfîrșit, să cadă sub roțile unei mașini cu nume poetic „Blue Bird" (botezată după o piesă a lui Maeterlinck), pregătită de-a lungul unui deceniu și trecută prin focul unui spectaculos accident. Constructorul și pilotul acestei mașini a fost enigmaticul Donald Campbell, cel care și-a încheiat cariera în mod tragic în primele zile ale anului 1967, în timp ce încerca să doboare recordul de viteză pe apă.

În 1960, marele as al tentativelor absolute, care moștenea ambiția de recordman de la tatăl său, Malcolm Campbell, s-a deplasat pe pista din statul Utah. După cîteva încercări la viteze mici, el a lansat „Pasărea albastră" la capacitatea totală a celor 5000 C.P. furnizați de turbina de tracțiune. Lucrurile decurgeau normal și pilotul era mulțumit. Deodată însă, o rafală de vînt a dezechilibrat mașina și a făcut-o să execute o săritură de peste 300 m. Cînd a atins pista s-a sfărîmat în bucăți. Doar cabina a rămas întreagă spre norocul pilotului care s-a ales numai cu cîteva lovituri la cap.

Se părea că nefericita întîmplare îl va face pe Campbell să renunțe. Dar, de pe patul de spital, el a declarat că va continua.

După însănătoșire, a construit o altă mașină, mai bine studiată aerodinamic pe care a transportat-o, pentru a fi scutit de amintiri neplăcute, pe o pistă din Australia. Noul automobil era deosebit de impresionant: cîntărea peste 4 tone, avea o lungime de aproape 10 metri, iar în coadă i se profila o enormă derivă de avion. În această versiune, „Pasărea albastră" costase 3 milioane de lire sterline și, pentru realizarea ei, colaboraseră 70 de firme engleze, mobilizate de ideea de a păstra sub culorile Marii Britanii un record amenințat de pregătirile piloților americani.

La 16 iulie 1964, cînd mai erau doar două luni pînă să se împlinească 17 ani de la stabilirea recordului lui Cobb, puternica mașină a lui Campbell a pornit bubuind în lungul pistei australiene și a reușit, în sfîrșit, să obțină victoria. Ea a „zburat" cu 14 km mai mult decît „Napier Railton", realizînd o medie de 648,726 km pe oră. Performanța a fost omologată ca „record mondial absolut de viteză automobilistică", deoarece mașina lui Campbell, deși cu turbină (cea a lui Cobb fusese acționată de un motor clasic) se înscria perfect în prevederile regulamentare: avea 4 roți iar puterea agregatului de forță era transmisă prin angrenaj la echipamentul de rulare.

ȘI ACUM, ZIDUL SONIC!

Dar anul 1964 rămîne înscris în istoria vitezei nu numai prin performanța lui Campbell, ci și printr-o adevărată vînătoare a recordului absolut, dezlănțuită de americani. La început, Tom Green „merge", cu ajutorul mașinii „Wingfoot Express", cu 668 km pe oră. Apoi intră în scenă Art Arfons cu „Green Monster" și, imediat după aceea, Craig Breedlove (toți dispunînd de motoare reactive). Tentativele continuă în toamna următoare, cînd doi anonimi automobiliști californieni, Bob și Bill Summers, reușesc să depășească recordul clasic al lui Campbell, obținînd viteza medie orară de 655,469 km. Vehiculul lor avea forma unei țigări de foi și era propulsat de 4 motoare Chrysler cu piston.

În domeniul vehiculelor speciale, Arfons și Breedlove au angajat un fel de meci pe lungimea a trei reprize care s-a încheiat cu senzaționala performanță de 966,571 km pe oră, stabilită la 16 noiembrie 1965 și rămasă în picioare pînă astăzi. Mașina lui Breedlove cu care a fost obținut acest record (omologat în categoria „vehicule speciale") era construită într-o versiune nouă și se numea „Spirit of America Sonic I". Ultimul cuvînt din numele automobilului arată clar țința pilotului: el dorește să depășească bariera sonică (1230 km pe oră).

Atingerea noului țel reprezintă, fără îndoială, o întreprindere foarte grea și riscantă. Specialiștii afirmă însă că ea se înscrie totuși în sfera posibilului și că faimosul zid al sunetului, dincolo de care au pătruns, deocamdată, numai aviatorii și cosmonauții, va putea fi depășit și de un alergător terestru. Dar cine va fi acest alergător, cînd o va face și, mai ales, cu ce sacrificii?

Dumitru LAZAR

(Va urma)

fotbal

Petrolul — o făgăduinţă între impas şi împlinire

Cînd, înainte de începerea actualului campionat, Badea — complementul lui Dridea transferat la Farul — s-a înscris în şirul aproape neîntrerupt al „pierderilor" de jucători crescuţi şi afirmaţi în „şcoala Petrolului", puţini erau aceia — chiar şi dintre cei mai optimişti susţinători ai echipei ploieştene — care să nu vadă, cu strîngere de inimă, o simbolică similitudine între destrămarea unui cuplu celebru în fotbalul nostru şi perspectivele puţin promiţătoare ale unei echipe, fostă campioană a ţării, ajunsă în pragul unei ameninţătoare şi inevitabile crize.

Cînd, cu preţul unor eforturi, greu de înţeles pentru acei obişnuiţi să culeagă rodul muncii altora, antrenorii Ilie Oană şi Cernăianu au trecut, conştienţi de marea răspundere ce le revenea, la construirea unei noi echipe — destinată să înfrunte viitorul de pe poziţiile unei frumoase tradiţii — şi mai puţini au fost aceia care au dat credit curajului de a forţa reuşita acţiunii pe seama spiritului înnoitor. Pentru cei învăţaţi să trăiască prezentul numai din amintiri, presupuşii epigoni ca Gruber, Bădir, Alexiu, Dincuţă, Florea II ş.a. reprezentau un termen de comparaţie fotbalistică greu de acceptat în viitor, la nivelul înaintaşilor lor. Pentru toţi acei deprinşi să pozeze în susţinători numai „la bine", experimentul Oană—Cernăianu aplicat — de astă dată, poate mai mult decît oricînd — sub imperiul circumstanţelor, constituia o încercare cu mai multe riscuri decît sorţii de izbîndă. De aceea, atunci cînd unii au început să-şi precizeze într-un anumit fel atitudinea, aceasta echivala în realitate cu o reducere a sprijinului moral şi material acordat echipei, în momentul în care efortul convergent al tuturor factorilor reuşitei se impunea cu o necesitate stringentă.

Şi proba timpului a început să-şi spună cuvîntul.

Rezultatele ? Urmărind evoluţia formaţiei ploieştene în perioada pregătitoare dinaintea acestui sezon sportiv, puteam face afirmaţia — e drept mult prea optimistă faţă de desfăşurarea ulterioară a situaţiei — că Petrolul era pe cale de a depăşi, prin propriile forţe, perioada critică inerentă oricărui început şi că se îndreaptă cu paşi siguri pe drumul împlinirii făgăduinţelor. Era plăcut să priveşti atunci, materializat în joc, rezultatul unor preocupări comune ale antrenorilor şi jucătorilor de dirijare a elanului, caracteristic noului val, pe coordonatele fotbalului spectaculos tradiţional, rămas în amintirea noastră de la generaţia fraţilor Munteanu.

Şi totuşi,... după şase etape din retur şi în ciuda unor comportări în general bune, Petrolul a acumulat de-abia o treime din numărul punctelor posibile, realizînd o zestre generală care o situează la graniţa zonei periculoase.

Explicaţii ? Unii — în rîndurile cărora pot fi incluşi deopotrivă specialişti ca şi susţinători de ocazie — consideră eşecurile ca şi poziţia periferică în clasament a formaţiei ploieştene, drept o consecinţă a structurii actuale a lotului, ale cărui posibilităţi ar fi în general inferioare mediei valorice a diviziei A ; alţii, ceva mai optimişti, admit încă existenţa unei crize prelungite în activitatea de omogenizare a echipei, ca urmare a lipsei de experienţă competiţională a debutanţilor şi deosebirilor pronunţate între diferitele stiluri individuale de joc ; o a treia categorie, aceea a subiectiviştilor intransigenţi, atribuie vina pentru insuccesele echipei exclusiv pe seama arbitrilor, a barelor, a terenului sau a ghinionului, trecînd cu vederea prea uşor peste lipsurile şi greşelile, de cele mai multe ori copilăreşti, dar decisive în stabilirea rezultatului, ale unora dintre jucători.

Soluţii ? Multe şi fiecare din ele cu pretenţia rezolvării cu succes a situaţiei existente. Dintre toate, însă, numai una singură se înscrie cu adevărat în limitele realităţii şi această se referă fără îndoială la continuarea cu încredere şi perseverenţă a drumului început cu un an în urmă, soluţie care, în pofida unor aşteptări neconfirmate integral şi a unei atitudini încă pline de rezervă din partea unora, rămîne indiscutabil mijlocul cel mai sigur de transformare a unui prezent precar într-un viitor plin de satisfacţii.

Există la Petrolul condiţii din cele mai propice pentru ca acţiunea, iniţiată în scopul construirii unei noi formaţii, să fie dusă la bun sfîrşit : un climat sănătos de echipă, în care prezenţa „veteranilor" Pahonţu, Sfetcu, Dridea şi M. Ionescu constituie, prin puterea exemplului lor, un preţios liant sufletesc între generaţiile de jucători ; un colectiv tehnic, harnic şi priceput, în cadrul căruia munca antrenorilor primei echipe (Ilie Oană şi Cernăianu) şi de tineret (N. Marinescu) se conjugă şi se întregeşte cu aceea a medicului, dr. N. Cristea, şi a preşedintelui de secţie, Gh. Urich ; un public entuziast şi competent, dornic să-şi conducă formaţia favorită spre ţinta marilor succese.

Şi să nu se uite un lucru, a cărui importanţă trebuie apreciată mai ales prin prisma unui precedent de prestigiu creat în fotbalul românesc de clubul ploieştean. „Acţiunea Petrolul" în curs de desfăşurare nu se găseşte la prima sa ediţie şi nici în faţa unor dificultăţi de nerezolvat. Experienţa acumulată de-a lungul anilor, încrederea în forţele proprii şi dorinţa de a-firmare au constituit întotdeauna chezăşia sigură a succesului. Şi este neîndoielnic că şi de astă dată, păşind pe calea viitorului făgăduit fotbalului nostru, Petrolul va ieşi victorios din impas, pregătindu-se pentru ziua cînd va trebui să bată la poarta împlinirilor.

Mihai IONESCU

De ce nu sînt crezut, dom'le?

M-am supărat pe cei de la cinematografie şi nu mă împac cu ei chiar dacă ar veni să-mi ceară scuze şi să-mi promită luna de pe cer (de altfel, nici n-ar fi o promisiune extraordinară, din moment ce, dintr-un moment într-altul, ea va fi accesibilă pămîntenilor, urmînd, probabil, să devină un punct turistic). Dar să vă spun de ce sînt foc şi pară. Fiindcă mi-au închis uşa în nas, tocmai cînd eu veniseşi şi le prezentasem un scenariu de „western" românesc, care ar fi bătut toate producţiile similare ale lui „Metro Goldwin Mayer" sau „Paramount".

Aveţi timp ? Să vă povestesc, pe scurt, subiectul filmului propus de mine şi sortit să nu ruleze niciodată. Acţiunea se petrece la Sighişoara, oraş frumos, cu valoroase piese de arhitectură medievală, situat într-o regiune pitorească a ţării. După cîteva secvenţe în care este prezentat oraşul, asistăm la un meci de fotbal. Echipa locală, C.F.R., din divizia C, seria a 8-a, joacă împotriva formaţiei Chimia Făgăraş. Întîlnirea este foarte aprigă şi, pînă la urmă, fotbaliştii din Făgăraş învinge cu 4—3.

Chiar de la acest punct m-am lovit de rezistenţa celor de la cinematografie, care au obiectat că nu este permis să se meargă atît de departe cu fantezia, încît să se arate că o echipă străină ar putea cîştiga la Sighişoara ! Nimeni n-ar crede aşa ceva, ceea ce ar impieta asupra succesului filmului. Mi s-a recomandat să păstrez, însă, scenariul şi să revin cu el în clipa cînd va începe turnarea unor filme „ştiinţifico-fantastice". Solicitînd să mi se lectureze mai departe scenariul, mi-a fost admis acest lucru, astfel că am expus episodul principal al filmului : la terminarea meciului, mai mulţi spectatori înconjoară vestiarele, în aşteptarea celor trei arbitri. Atitudinea lor este ameninţătoare. Şi iată că îşi fac apariţia conducătorii partidei, vădit înfricoşaţi. Obiectivul va insista apoi asupra scenei în care arbitrul de linie Aurelian Chiriţescu este lovit cu pumnul de către unul dintre spectatori. Cei trei îşi dau seama

Foileton

că nu mai pot înainta şi se refugiază în vestiarele pe care abia le părăsiseră. Acolo, este pus la punct, cu ajutorul unui om inimos, Bogolea, un plan secret, menit să-i ducă pe arbitri la gară, pe un drum ocolit, nebănuit de nimeni. Pentru orice eventualitate, fugarii şi-au ridicat gulerele de la paltoane şi şi-au înfundat pălăriile pe cap. Gara nu era departe, dar ca să ajungi la ea, pe drumuri mai puţin umblate, trebuia să treci peste podul de pe Tîrnava. Un pod înalt, care ar fi putut fi trecut totuşi fără dificultate, dacă un individ, lăsînd impresia că nu-şi poate ţine echilibrul, nu l-ar fi împins pe arbitrul Chiriţescu, cu intenţia clară de a-l arunca în apă...

Şeful comisiei de scenarii nu m-a lăsat să continui.

— Sînt împotriva violenţelor — a spus el. Dar, oricum, spectatorii trebuie să ştie ce a făcut acest Ghiriţescu. Nu cumva a fugit cu banii cooperativei ?

— Asta nu. Dar a comis o faptă mult mai gravă decît cele prevăzute de Codul Penal. N-a semnalizat o presupusă poziţie de ofsaid.

Eu, care credeam că scena cu podul, cea mai „tare" din film, va impresiona comisia, am rămas foarte descumpănit, văzînd chipurile imobile ale celor din comisie. Mi s-a explicat apoi că trucajul unei astfel de scene este greu de realizat. Nu înţeleg însă de ce ar fi nevoie de trucaj ? Se organizează încă un meci de fotbal la Sighişoara şi pe peliculă poate fi înregistrată o scenă autentică.

Dar, poftim de-i convinge pe cei de la cinematografie ! Mi-au reproşat că scenariul meu este abracadabrant, absurd etc., etc.

Şi m-au pus pe gînduri. Să fi citit aevea raportul de observare semnat de trimisul F.R.F., Constantin Ignat, sau poate că a fost un simplu vis. Şi, recunosc, de la o vreme visez urît...

Dar tot sînt supărat pe cei de la cinematografie !

Jack BERARIU

DUMINICĂ, ÎN CAPITALĂ

■ STADIONUL GIULEŞTI, ora 9 : Rapid—Farul (tineret-rezerve) ;

■ STADIONUL REPUBLICII, ora 11 : Rapid—Farul (divizia A) ;

■ STADIONUL STEAUA (Ghencea), ora 10 : Steaua—A.S.A. Tg. Mureş (tineret-rezerve) ;

■ STADIONUL REPUBLICII, ora 16,30 : Steaua—A.S.A. Tg. Mureş (divizia A) ;

■ STADIONUL POLITEHNICA (fost C.A.M.), ora 11 : Politehnica Bucureşti—Dunărea Giurgiu (divizia B) ;

■ TERENUL T.U.G. (Şos. Giurgiului), ora 11 : Autobuzul Bucureşti — Celuloza Călăraşi (divizia C) ;

■ TERENUL SIRENA (Lacul Tei), ora 11 : Sirena Bucureşti — Ideal Cernavodă (divizia C) ;

■ TERENUL VOINŢA (Şos. Pipera), ora 11 : Voinţa Bucureşti — Metalul Tîrgovişte (divizia C).

Măsuri disciplinare la Farul Constanţa

Biroul secţiei de fotbal Farul Constanţa a analizat aseară, într-o şedinţă de lucru, comportarea echipei în returul campionatului. Stabilindu-se, printre altele, că slaba comportare a echipei Farul se datoreşte şi faptului că cei doi antrenori n-au fost suficient de exigenţi, iar antrenorul secund P. COMANIŢĂ a avut şi grave abateri, biroul secţiei a hotărît scoaterea acestui antrenor de la conducerea tehnică a echipei, el fiind înlocuit cu ing. L. FLORESCU (fostul jucător).

S-au dat, de asemenea, ultime avertismente jucătorilor UŢU (pentru beţii şi lipsuri repetate de la antrenamente) şi IANCU, pentru absenţe nemotivate de la antrenamente

CORNEL POPA
coresp. principal

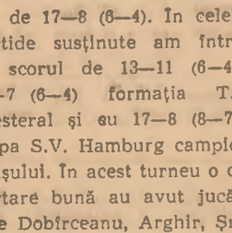

La semicerc

● De curînd, formaţia feminină de handbal Universitatea Bucureşti a întreprins un turneu în R. F. a Germaniei. La înapoiere în ţară, antrenorul echipei, prof. Constantin Popescu, ne-a declarat : „La invitaţia echipei T.U.S. Alesteral din Hamburg handbalistele noastre au susţinut patru jocuri în acest oraş, obţinînd tot atîtea victorii. Cel mai valoros rezultat îl consider cel obţinut în compania formaţiei S.C. Union 03 Hamburg, campioana R. F. a Germaniei, în rîndul căreia activează două jucătoare din echipa reprezentativă a ţării şi pe care am învins-o cu scorul de 17—8 (6—4). În celelalte partide susţinute am întrecut cu scorul de 13—11 (6—4) şi 18—7 (6—4) formaţia T.U.S. Alesteral şi cu 17—8 (8—7) echipa S.V. Hamburg campioana oraşului. În acest turneu o comportare bună au avut jucătoarele Dobîrceanu, Arghir, Şramco şi Leonte. Pe toată durata turneului am fost înconjuraţi de multă atenţie din partea forurilor locale, de specialitate".

● Echipa feminină de handbal Constructorul Timişoara, antrenată de Tiberiu Sfercoci, a întreprins un turneu în Republica Populară Polonă susţinînd trei partide. În toate jocurile victoria a revenit echipei timişorene. Iată rezultatele înregistrate : cu Anilana Lodz : 17—7 (11—2), şi 15—10 (9—5) ; cu Spojnia Varşovia 20—5 (12—3). **(P. Arcan — coresp. principal).**

● Conform hotărîrii Comitetului federal în locul antrenorului **Francisc Spier** — transferat în cadrul C.M.E.F.S. Bucureşti — ca antrenor federal pentru problemele handbalului feminin funcţionează în prezent prof. **Gabriel Zugrăvescu.**

● Astăzi are loc la Timişoara jocul restanţă din cadrul primei etape a turului III al campionatului feminin de divizia A, dintre formaţiile **Universitatea Timişoara şi Liceul nr. 4 Timişoara.** Meciul a fost amînat datorită faptului că echipa Universitatea a întreprins săptămîna trecută un turneu în Iugoslavia, la Zagreb.

● Comisia de disciplină a federaţiei este foarte activă şi... bine face ! Din păcate însă, în ultima perioadă de timp, în „raza" ei de activitate au intrat în afară de jucători sau jucătoare şi antrenori, arbitri, conducători de echipe. Ultimii dintre aceştia trecuţi pe lista sancţionaţilor sînt antrenorii **Oprea Vlase şi Eugen Trofin,** arbitrul **M. Grebenişan** şi conducătorul echipei Rafinăria Teleajen, **Gabriel Ştefănescu.**

După 21 de etape în divizia C

Etapa de duminică a diviziei C a avut o desfăşurare relativ calmă, privită prin prisma rezultatelor. Din cele 03 de meciuri, 46 s-au încheiat cu victoria gazdelor, 12 la scor egal şi numai în 5 jocuri s-au înregistrat victorii ale echipelor aflate în deplasare. Fruntaşele celor opt serii, cu o singură excepţie (Aurul Zlatna a cedat locul I în seria a VI-a Ştiinţei Petroşeni) au rămas aceleaşi ca şi după etapa a XX-a. În unele serii, însă, distanţa dintre ocupantele locurilor I şi II a scăzut simţitor, sau chiar a fost anihilată, cum este cazul în seria a V-a, în care liderul, Minerul Anina, se află acum la egalitate de puncte cu cea de a doua clasată, Minerul Lupeni. Doar două formaţii conduc cu autoritate în seriile lor : I.M.U. Medgidia cu 6 p (seria a III-a) şi Chimia Făgăraş cu 5 p (seria a VIII-a).

Din relatările corespondenţilor noştri aflăm că în etapa a XXI-a echipele au prestat un joc ceva mai bun, aceasta datorită şi îmbunătăţirii stării terenurilor. În majoritatea meciurilor, însă, s-au înregistrat numeroase ratări şi tendinţe de strictă apărare, în special din partea echipelor oaspete. În general, nivelul fotbalului din cea de a treia divizie lasă mult de dorit, se joacă în forţă, cu multe greşeli de tehnică elementară. Mai supărător este faptul că ni se semnalează în continuare acte de indisciplină.

Dintre abaterile mai flagrante ale etapei a XXI-a amintim : *lovirea la Rm. Vîlcea de către unii spectatori a arbitrului I. Dobrin (Craiova) ; retragerea de pe teren în meciul de la Sighetul Marmaţiei, pentru două minute, a echipei Unirea I.A.S. Oradea. Delegatul echipei oradene a procedat astfel nefiind de acord cu golul acordat de către arbitrul Gh. Ştefănescu (Vişeu) împotriva formaţiei sale ; meciul de la Moineşti a început cu aproape o oră întîrziere din cauza arbitrilor (la centru Fr. Balmoş — Galaţi), care au sosit tîrziu în localitate ; printre jucătorii eliminaţi de pe teren în etapa a XXI-a figurează : Goran (A.S.A. Sibiu), Tudor (Progresul Sibiu) — pentru lovire reciprocă, Nistor (Constructorul Baia Mare) — pentru vociferări la adresa arbitrului L. Pastor — Tg. Mureş, Găinar I (Torpedo Zărneşti) — pentru injurii.*

Mini-statistică :

● Nu mai există nici o echipă neînvinsă în divizia C. Ultima formaţie care se putea lăuda cu această reuşită a fost pînă în etapa a XX-a I.M.U. Medgidia (întrecută la Bucureşti de către Autobuzul cu 3—1) ;

● În cele 1344 de jocuri disputate pînă acum s-au înscris 3680 de goluri ; iar în etapa de duminică s-au marcat 157 de puncte, dintre care 123 le aparţin gazdelor şi 34 echipelor oaspe ;

● Scorul etapei a XXI-a l-au stabilit echipele Minerul Lupeni (5—0 cu Dunărea Calafat) şi Ştiinţa Petroşeni (5—0 cu Minerul Baia de Arieş) ;

● Cel mai eficace înaintaş al ultimei etape a fost atacantul formaţiei din Lupeni, Cotroază, care a marcat 4 goluri — după ce ratase o lovitură de la 11 m ;

● Surpriza etapei s-a înregistrat la Bălan (seria a VIII-a), unde ultima clasată, Minerul, a învins cu 1—0 pe fruntaşa seriei, Chimia Făgăraş.

T. R.

Una dintre ocaziile ratate de înaintaşii A.S.A. (Faza din meciul A.S.A. Tg. Mureş — U.T.A.)
Foto : A. HARKO — Tg. Mureş

CINE CU CINE MAI ARE DE JUCAT ÎN „A" ?

S-au scurs 21 de etape din campionatul de fotbal al diviziei A şi cursa de urmărire a liderului, ca şi aceea — mai aprigă încă — de evitare a periferiei clasamentului sînt în plină desfăşurare. Antrenorii, sportivii, conducătorii de secţii, suporterii îşi fac „micile socoteli" privind locul pe care se va situa echipa lor la terminarea campionatului.

Viitoarele întîlniri sînt într-adevăr hotărîtoare. Să trecem la prezentarea lor :

U.T.A. cu : Jiul (a), Vagonul, Politehnica (d), Progresul (a), Dinamo Bucureşti (d), F. C. Argeş (a), Dinamo Bacău (d), Farul (a), „U" Cluj (d).

DINAMO BUCUREŞTI cu : Politehnica (d), Rapid, Jiul (a), Farul (d), U.T.A. (a), Progresul, „U" Cluj (d), Petrolul (a), „U" Craiova (d).

RAPID cu : Farul (a), Dinamo Bucureşti, F. C. Argeş (d), Politehnica (a), „U" Craiova (d), Steaua, Crişul (a), Dinamo Bacău (d), Jiul (a).

JIUL cu : U.T.A. (d), Farul (a), Dinamo Buc. (d), A.S.A. (d), Steaua (a), Crişul (d), Petrolul (a), „U" Cluj (a), Rapid (d).

DINAMO BACĂU cu : Crişul (d), F. C. Argeş (a), Petrolul (d), „U" Craiova (a), Vagonul (d), Politehnica (d), U.T.A. (a), Rapid (a), Steaua (d).

„U" CRAIOVA cu : Vagonul (a), Politehnica (a), Farul (d), Dinamo Bacău (d), Rapid (a), A.S.A. (a), F. C. Argeş (d), Progresul (d), Dinamo Buc. (a).

UNIVERSITATEA CLUJ cu : F. C. Argeş (d), Crişul (a), Progresul (d), Petrolul (a), A.S.A. (a), Farul (d), Dinamo Buc. (a), Jiul (d), U.T.A. (a).

POLITEHNICA IAŞI cu : Dinamo Buc. (a), „U" Craiova (d), U.T.A. (a), Rapid (d), Farul (a), Dinamo Bacău (a), Vagonul (d), Steaua (a), Petrolul (d).

A.S.A. TG. MUREŞ cu : Steaua (d), Petrolul (a), Vagonul (d), Jiul (a), „U" Cluj (d), „U" Craiova (d), Progresul (a), Crişul (d), F. C. Argeş (a).

STEAUA cu : A.S.A. (a), Progresul, Crişul (d), Vagonul (a), Jiul (d), Rapid, Farul (a), Politehnica (d), Dinamo Bacău (a).

FARUL cu : Rapid (d), Jiul (d), „U" Craiova (a), Dinamo Buc. (a), Politehnica (d), „U" Cluj (a), Steaua (d), U.T.A. (d), Progresul (a).

PROGRESUL cu : Petrolul (d), Steaua, „U" Cluj (a), U.T.A. (d), F. C. Argeş (a), Dinamo Buc., A.S.A. (d), „U" Craiova (a), Farul (d).

CRIŞUL cu : Dinamo Bacău (a), „U" Cluj (d), Steaua (a), F.C. Argeş (d), Petrolul (a), Jiul (a), Rapid (d), A.S.A. (a), Vagonul (d).

PETROLUL cu : Progresul (a), A.S.A. (d), Dinamo Bacău (a), „U" Cluj (d), Crişul (d), Vagonul (a), Jiul (d), Dinamo Buc. (d), Politehnica (a).

F. C. ARGEŞ cu : „U" Cluj (a), Dinamo Bacău (d), Rapid (a), Crişul (a), Progresul (d), U.T.A. (d), „U" Craiova (a), Vagonul (a), A.S.A. (d).

VAGONUL cu : „U" Craiova (d), U.T.A., A.S.A. (a), Steaua (d), Dinamo Bacău (a), Petrolul (d), Politehnica (a), F. C. Argeş (d), Crişul (a).

Meciurile sînt indicate în ordinea etapelor ; (a) = jocuri pe teren propriu ; (d) = jocuri în deplasare.

Dublă victorie a Progresului în Siria

În scurta pauză competiţională prilejuită de întreruperea campionatului, echipa de fotbal PROGRESUL BUCUREŞTI a întreprins un turneu-fulger, de două jocuri, în Siria. Deplasarea bucureştenilor a fost marcată de două rezultate favorabile : 2—0 (1—0) cu F.C. Barada, prin golurile lui Matei şi Mateianu, şi, respectiv 2—1 (0—1) cu F.C.P. Damasc, graţie punctelor înscrise de Şoangher şi Matei.

De remarcat că ambele adversare ale Progresului se numără printre fruntaşele fotbalului sirian, ocupînd în prezent poziţiile 2 şi, respectiv, 3 în campionatul autohton.

4 zile pînă la concursul excepţional Pronoexpres

Patru zile ne mai despart de concursul excepţional Pronoexpres din 20 aprilie 1969, care oferă importante avantaje pentru participanţi.

În fruntea bogatei liste de premii se situează autoturismele DACIA 1100, MOSKVICI 408 cu 4 faruri şi radio, SKODA 1000 M.B. şi TRABANT 601 care se atribuie în număr NELIMITAT.

Se mai atribuie şi 10 autoturisme prin tragere la sorţi.

Dintre celelalte numeroase cîştiguri subliniem : 45 excursii „TURUL CAPITALELOR" prin O.N.T. — România (circa 17 zile) premii în numerar de valoare variabilă şi premii fixe în bani.

Cu bilete de 30 lei participaţi la toate extragerile.

Procuraţi-vă biletele pentru concursul excepţional Pronoexpres pînă sîmbătă 19 aprilie 1969.

● Plata premiilor la tragerea specială Loto a Primăverii din 4 aprilie 1969 se va face astfel :

În Bucureşti, începînd de joi 17 aprilie 1969, prin casieriile proprii Loto—Pronosport ;

În ţară, începînd aproximativ de luni 21 aprilie 1969, prin casieriile proprii Loto—Pronosport şi prin mandate poştale.

● Tragerea la sorţi a celor 10 autoturisme atribuite la tragerea specială Loto a Primăverii din 4 aprilie a.c. va avea loc astăzi înaintea tragerii Pronoexpres — la Bucureşti, — în sala Clubului Finanţe Bănci din strada Doamnei nr. 2 la ora 17,45.

PRONOSPORT

premiile concursului nr. 15 din 13 aprilie 1969

Categoria I : (13 rezultate) 0,5 variante a 109 403 lei

Categoria a II-a : (12 rezultate) 14,5 variante a 9 054 lei

Categoria a III-a : (11 rezultate) 432,5 variante a 455 lei.

Premiul de categoria I a fost obţinut de participantul Marin Gheorghe din Ploieşti, pe un buletin jucat 50%.

ULTIMUL DRUM AL CAVALERULUI BAYARD...

Sînt unele ştiri incredibile şi zguduitoare care îţi dau pentru o clipă senzaţia că s-a produs o prăbuşire în propria ta fiinţă.

Mîna morţii a atins pretimpuriu fruntea întristată a lui Silviu Ploieşteanu, acest veritabil „cavaler fără frică şi fără reproş" al fotbalului românesc.

L-am cunoscut atît de bine ca prieten, jucător şi adversar în întrecerile de pe gazon !

La fel de corect în oricare din aceste ipostaze, era cu neputinţă să nu-l iubeşti şi să nu-l admiri pentru exemplara-i conduită morală, care a făcut noblleţea şi blazonul lui în sport.

Comportarea sa în focul luptei a fost desăvîrşită, egalîndu-i pe Bodola şi Ghiţă Ciolac, care erau recunoscuţi pentru respectul lor faţă de adversari.

Ca jucător îl ştiu numai în două cluburi : „U" Cluj — unde şi-a făcut merituoasele studii universitare — şi Venus Bucureşti, din clipa venirii şi pînă la încetarea activităţii sale de fotbalist.

De la regretatul juventist Zăinescu n-am cunoscut o mai grăitoare pildă de fidelitate şi constanţă (a se citi : dragoste adevărată) pentru culorile echipei.

Ca antrenor, a activat timp de două decenii (!) la o singură formaţie, Steagul roşu. Caz unic şi record pe ţară.

S-a dedicat întrutotul fotbalului, iar jumătate din viaţa sa a dăruit-o echipei de la poalele Tîmpei.

Unii oameni ajung să se identifice total cu instituţia sau cu opera pe care au creat-o.

Silviu Ploieşteanu se identifică total cu echipa Steagul roşu, care, de fapt, este şi rămîne creaţia sa.

El a fost Pygmalionul îndrăgostit pînă la halucinaţie de propria sa operă, dar pentru Silviu Ploieşteanu n-au existat zeii favorabili care să-i asculte ruga, astfel că, în final, simbolul mitologic a fost inversat...

Revenind la jucător, îmi vine în minte perioada 1932—1934 cînd, după un şir de victorii răsunătoare („U", în epocă de aur, învinsese şi pe celebra M.T.K. Budapesta), ziarul clujean „Arena", într-o explozie de entuziasm irezistibil, propunea nici mai mult nici mai puţin Federaţiei de fotbal să simplifice problema selecţionării desemnînd echipa „şepcilor roşii" în bloc că reprezentativă naţională...

A urmat însă un meci Unirea Tricolor — „U" şi noi am învins...

Îl văd şi acum pe foarte tînărul Silviu Ploieşteanu, cu privirea lui francă şi surîsul fermecător, intrînd în cabina noastră pentru a ne felicita. Parcă-l aud : *„Ce bine că ne-aţi bătut ! Prea ne luaseră fumurile, de credeam că nu mai avem rivali în Europa ! Din fericire, mai există în ţara noastră echipe foarte bune, există fotbalişti de la care mai avem încă de învăţat, — şi dv. sînteţi unii dintre aceştia !".*

Pentru Silviu Ploieşteanu sportul, fotbalul a fost o luptă fără răgaz împotriva comodităţii.

Pe dînsul l-a tentat o singură performanţă, aceea de a birui dificultăţile, ca factori care dau un sens etic luptei din viaţă şi din sport.

Fascinaţi de personalitatea sa puternică şi de dăruirea generoasă, care era proprie sufletului său atît de juvenil, promoţii întregi de adolescenţi şi-au urmat dascălul pe cărările spinoase ale pregătirii pentru sportul de performanţă.

Cei care au avut puterea şi curajul să meargă pînă la capăt pe spirala de renunţări şi asceză a lui Silviu Ploieşteanu n-au întîlnit nici flori şi nici umbrare răcoroase în drumul lor. Dar au devenit jucători de o valoare incontestabilă.

★

Personal, trăiesc acum un moment copleşitor şi inexprimabil.

Lîngă mormîntul proaspăt deschis, am sentimentul unei apăsătoare poveri, care se aşterne ca o lespede grea peste toate visurile şi amintirile tinereţii mele.

O singură consolare stăruie, gîndul că Silviu Ploieşteanu lasă în urmă-i un tulburător testament nescris : iubirea lui statornică şi profundă pentru fotbal, pentru jucători şi pentru ideea de echipă ; şi că marele său exemplu poate deveni imitabil şi fertil, dacă vom şti să păstrăm în inimile noastre această imagine scumpă.

Petre STEINBACH

RECENZII

O jumătate de veac în sport

Au trecut mai bine de 50 de ani de cînd maestrul emerit Albin Morariu şi-a legat viaţa de activitatea sportivă. Gimnastică, sărituri de la trambulină, tenis de masă, turism — iată tot atîtea sporturi în care Albin Morariu s-a impus ca sportiv de performanţă sau conducător sportiv şi în care a obţinut succese remarcabile, ce l-au făcut cunoscut nu numai în ţară, ci şi peste hotare.

Cu măiestria cu care acum mai bine de 30 de ani înfrunta, la aparatele de gimnastică, vestiţi campioni olimpici, Albin Morariu a abordat acum cîţiva ani arta scrisului, dîndu-ne recent spre lectură un interesant şi instructiv volum autobiografic, prilej de multiple meditaţii pentru tinerii sportivi. Interesant şi instructiv pentru că autorul, în stilul său personal de fin povestitor, ne înfăţişează drumul său în sport, de la primul contact cu un instructor sportiv, în anul 1918, pînă în zilele noastre. Şi azi, la cei aproape 65 de ani, Albin Morariu, consecvent crezului său de o viaţă, este nedespărţit de activitatea sportivă, desfăşurînd, la Cluj, acţiuni ce se bucură de stima tuturor.

Volumul „50 de ani în sport" (apărut în editura C.N.E.F.S.), bogat ilustrat cu imagini din activitatea sportivă a autorului, este o pledoarie pentru muncă perseverentă, pentru continua perfecţionare şi autodepăşire, pentru modestie şi pasiune, Albin Morariu considerînd că acestea sînt condiţii de bază pentru realizarea marii performanţe în sport.

Pleodoarie pe care o apreciem cu atît mai eficientă, cu cît este făcută de un „avocat" cu o strălucită carieră.

Antrenorul ieşean Octavian D. Ungureanu semnează volumul „Metodica dezvoltării mobilităţii la gimnaşti". Autorul aduce o contribuţie personală la preocupările existente azi pe plan mondial pentru dezvoltarea mobilităţii articulare la gimnaşti, parte componentă a procesului de instruire la fiecare sport. Lucrarea, de evidentă utilitate pentru antrenori, profesori şi sportivi, are la bază îndelungi cercetări experimentale ale autorului şi oferă un bogat material, ce poate fi folosit în funcţie de necesităţi.

★

„Exerciţii cu aparate elastice" — aşa îşi intitulează lucrarea apărută în editura C.N.E.F.S., *Adrian Dragnea şi Cornel Atanasiu. Autorii vin în ajutorul celor ce doresc să-şi dezvolte organismul şi să-şi menţină sănătatea, oferindu-le exerciţii (însoţite numeroase desene cu extensorul tic şi*

În Editura C.N.E.F.S. a apărut cîteva lucrări specialiştilor gir celor doritori sănătatea exerciţiilor tici.

O frumoasă victorie a înotătorilor români la Praga

Marian Slavic 55,2 la 100 m liber!

PRAGA 15 (prin telefon). Înotătorii români au încheiat întrecerea cu selecționata masculină a Cehoslovaciei, cu un frumos succes. În ziua a doua a concursului, pe linia formei bune manifestată în ultimul timp, reprezentanții țării noastre au mai cîștigat 5 din cele 6 probe desfășurate, realizînd o diferență de 22 de puncte. O frumoasă victorie, pentru care sportivii noștri merită felicitări, cu atît mai mult cu cît este pentru prima oară cînd reușim să întrecem reprezentativa cehoslovacă.

Și în cea de a doua reuniune, **Marian Slavic** s-a dovedit omul nr. 1 al formației. Mai întîi a cîștigat cursa de 200 m, pentru ca apoi, în primul schimb al ștafetei de 4×100 m liber, căreia i-a dat un impuls puternic, să încheie cele două lungimi în 55,2 — nou record național. **A. Covaci** și **D. Naghi** și-au dublat succesele din prima zi, iar **P. Teodorescu** a fost cel mai bun în cursa de 200 m bras. De notat și promițătoarea evoluție a lui **Eugen Almer**, clasat pe locul II la 400 m mixt cu un nou record de juniori (5:09,7).

Întrecerea fetelor a fost mai echilibrată în ziua a doua, cînd **Cristina Balaban, Agneta Sterner** (cu noi recorduri) și **Anca Andrei** ne-au adus puncte prețioase. Mai omogenă însă, selecționata țării gazdă a cîștigat cu 85—61.

Rezultate tehnice: **200 m liber** (m): **SLAVIC** (R) 2:05.0, Drabek (C) 2:05,5, Moraru (R) 2:07,2, Vokaty (C) 2:07,9; **200 m liber** (f): **KOZICOVA** (C) 2:22,5, Skorepova (C) 2:23,3, Coroiu (R) 2:30,5, Radu (R) 2:30,9; **200 m spate** (m): **FISCHER** (C) 2:20,0, Benedek (R) 2:28,8, Șerban (R) 2:25,5, Tichy (C) 2:43,8; **200 m spate** (f): **ANDREI** (R) 2:39,1, Menclova (C) 2:41,2, Kubova (C) 2:41,3, Kokay (R) 2:43,9; **200 m bras** (m): **TEODORESCU** (R) 2:36,8, Litera (C) 2:39,3, Șoptereanu (R) 2:41,4, Pejsa (C) 2:43,9; **200 m bras** (f): **MARKOVA** (C) 2:57,9, Manafu (R): 2:57,9, Svobodova (C) 3:00,3, Stănescu (R) 3:00,7; **200 m delfin** (m): **COVACI** (R) 2:19,5, Varnay (C) 2:21,1, Copcealău (R) 2:24,7, Nalezny (C) 2:24,9; **200 m delfin** (f): **STERNER** (R) 2:36,6 — record, Ștefănescu (R) 2:45,0, Perkova (C) 2:49,5, Slavickova (C) 2:51,3; **400 m mixt** (m): **NAGHI** (R) 5:07,3, **Almer (R) 5:09,7 — rec. de juniori**, Jirusek (C) 5:18,0, Kalcik (C) 5:29,8; **400 m mixt** (f): **BALABAN** (R) 5:39,4 — **record**, Slavickova 5:43,0, Navesnikova (C) 5:53,7, Radu (R) 6:06,3; **4×100 m liber** (m): **ROMÂNIA (Slavic 55,2 — record**, Opriței escu 57,8, Schier 56,2, Vl. Moraru 56,2) **3:45,4 — record**, Cehoslovacia 3:46,9; **4×100 m liber** (f): **CEHOSLOVACIA** 4:22,9, România 4:37,1.

Rezultatele finale: ROMÂNIA-CEHOSLOVACIA 84—62 la băieți și 61—85 la fete.

Echipa României la turneul de polo de la Nisa

Vineri începe la Nisa primul mare turneu internațional de polo al anului, care reunește trei formații din careul de ași desemnat la capătul turneului olimpic din Mexic și reprezentativa țării noastre. Este vorba de „7"-le *Jugoslaviei*, campion olimpic, precum și de selecționatele *U.R.S.S.* și *Italiei*, clasate pe locul doi și, respectiv locul IV la Ciudad de Mexico.

● Întrecerile de pe riviera franceză sînt așteptate cu un mare interes întrucît turneul va experimenta noile modificări din regulamentul de joc, propuse la congresul F.I.N.A. din octombrie 1968.

● Echipa țării noastre va părăsi Capitala în cursul zilei de joi. Lotul care face deplasarea va lua formă definitivă abia astăzi.

● Conducerea partidelor din cadrul turneului a fost încredințată cunoscuților arbitri internaționali *Dirnweber* (Austria), *Manguillot* (Spania) și *Angella* (Franța)

Raimondo d'Inzeo cîștigător la Nisa

Proba de obstacole din cadrul concursului internațional de călărie de la Nisa a fost cîștigată de cunoscutul sportiv italian Raimondo d'Inzeo. Învingătorul, care a concurat pe calul „Bellevue", a realizat timpul de 1:11,1 și 0 puncte penalizare. Pe locul secund s-a clasat sportiva braziliană Faria — 1:14,5 (0 p penalizare), iar locul trei a fost ocupat de italianul Orlandi — 1:18,8 (0 p. penalizare).

Cupa Dunării la haltere

● **În ultima sa ședință biroul federal de haltere a analizat comportarea sportivului Balaș Fiți (Steaua). Din discuțiile purtate a reieșit că halterofilul Balaș Fiți a avut în ultimul timp o comportare corespunzătoare, atît la antrenament cît și în viața particulară, și, ca urmare, biroul federal i-a ridicat suspendarea cu care a fost pedepsit anul trecut.**

● Astăzi vor sosi primii oaspeți ai **Cupei Dunării** — halterofili din R. F. a Germaniei. Restul participanților și-au anunțat sosirea pentru joi.

● Concursul se va desfășura în sala Floreasca, după următorul program: vineri de la ora 16,30, iar simbătă de la ora 10. Pentru încălzire, participanții vor avea la dispoziție trei podiumuri.

● Printre oficialii acestui concurs se numără: **J. Ghenov** (Bulgaria, vicepreședinte al F.I.H.C. și președinte al Federației bulgare de specialitate); **Karol Wiener** (Cehoslovacia, secretar general al **Cupei Dunării**); **Kalman Vranjecz** (Ungaria, președintele **Cupei Dunării** la juniori).

● **Cupa Dunării** se va încheia cu un concurs de culturism, la care vor participa în afară de participanții la această competiție și o serie de tineri din țara noastră, care au mai participat la concursuri interne.

● Deși în 1968 echipa noastră a avut un start slab, sperăm că la actuala ediție ea să se reabiliteze, ținînd seama de pregătirile intense și de cele cîteva rezultate mulțumitoare obținute de halterofilii români la întîlnirea cu selecționata Leningradului: Rusu 340 kg la cat. până, Dragoș Niculescu 367,5 kg la cat. ușoară.

● **Cupa Dunării** se organizează în mai multe manșe. După epuizarea a 7 ediții (fiecare țară fiind gazdă) se încheie o manșă.

● După prima ediție a celei de a doua manșe, clasamentul pe echipe se prezintă astfel: **Ungaria** 38 p, **Cehoslovacia 34** p, **R.F.G. 32** p, **Bulgaria 29** p, **Austria 25** p, **România 24** p, **Iugoslavia 14** p.

CONCURS INTERNAȚIONAL DE HALTERE LA KIEV

MOSCOVA 15 (Agerpres). — La Kiev a început un mare concurs internațional de haltere dotat cu „Cupa Prieteniei", la care participă 60 de sportivi din Bulgaria, Belgia, Cuba, Finlanda, Iran, Polonia, Suedia, Ungaria și U.R.S.S.

La categoria „muscă" (pînă la 52 kg.) victoria a revenit sportivului sovietic Adam Ghatov cu un total de 307,500 kg. (105—85—117,500 kg), urmat de maghiarul Sandor Holtzreiter 305 kg și iranianul Mohamed Nasahi — 297,500 kg. De remarcat că Adam Ghatov, student în vîrstă de 25 de ani, este unul dintre sportivii cu cea mai mică statură din lume, el măsurînd numai 1,35 m.

Campionul olimpic Mohamed Nassiri (Iran) și-a adjudecat victoria la categoria cocoș, totalizînd la cele trei stiluri 355 kg. (115—100—140 kg.) La categoria pană, pe primul loc s-a clasat sovieticul Dito Szanidze, medaliat cu argint la J.O., cu un total de 385 kg (122,500—115—147,500 kg).

Turneul de hochei de la Grenoble

Turneul internațional de hochei pe gheață de la Grenoble s-a încheiat cu victoria selecționatei orașului Bratislava. În ultimul joc, hocheiștii cehoslovaci au învins cu scorul de 10—1 (3—0, 2—1, 5—0), echipa orașului Grenoble. În meciul pentru locurile 3—4, reprezentativa orașului Cra- a întrecut cu scorul de 3—1, 4—1) o selec- -germană.

Actualitatea internațională

Trimisul nostru special, R. BALABAN, transmite:

În echipa gazdă — 9 jucători de „A"

● *Meciul Italia — România (tineret) va fi condus de arbitrul belgian Loraux*

UDINE, 15 *(prin telefon).* După o călătorie cam lungă, dar confortabilă, echipa de tineret a României a ajuns astăzi după-amiază la Udine. Așteptată de oficialități din partea federației italiene de fotbal și de cîțiva ziariști, delegația română a fost găzduită la Hotel Palace. Antrenorul D. Schileru a satisfăcut curiozitatea și interesul reprezentanților presei italiene, prezentînd cîteva date despre echipa noastră. În seara aceleiași zile conducătorii delegației au fost invitați la o recepție de către primarul orașului. Tinerii jucători români au dedicat tot timpul după sosire odihnei, deoarece pînă la începerea meciului au rămas mai puțin de 24 de ore.

Echipa italiană se găsește cantonată la 10 km de Udine sub conducerea antrenorului Vicini. El va alinia o formație compusă din 9 jucători prezenți în echipele primei divizii a campionatului italian.

Iată cele două echipe care vor începe partida de miercuri:

România: Moldovan — Gruber. Ionescu, Stoicescu, Popovici, Crețu, Tătaru, Decu, Marica, Neagu, Manea.

Italia: Vecchi (Milan) — Sabadini (Sampdoria), Rimbano (Varesse), Cuccureddu (Brescia), Pinosi (Roma), Zaniboni (Atalanta), Novellini (Atalanta), Scala (Bologna), Bonci (Juventus), Marchetti (Lecco), Pulizi (Torino).

Meciul se va disputa pe stadionul Moreti și va fi condus de arbitrul belgian Loraux.

CAMPIONATUL MONDIAL DE ȘAH

PETROSIAN A CÎȘTIGAT PRIMA PARTIDĂ!

Ieri, la Moscova, a fost reluată prima partidă a confruntării dintre Tigran Petrosian și Boris Spasski, care se întrec pentru titlul mondial de șah. După cum am anunțat, această partidă fusese întreruptă la mutarea 41, cu avantaj de un pion în favoarea campionului mondial. În continuare, Petrosian a reușit să-și pună în valoare superioritatea materială, avansîndu-și pionul pînă la linia de transformare. În fața unor noi pierderi de material, Spasski a trebuit să se recunoască învins, la mutarea 56.

A doua partidă — în care Petrosian are piesele albe — se dispută astăzi. Comentatorii prezenți la Moscova apreciază că punctul cîștigat din start de campionul mondial (cînd a avut negrele) va conta foarte mult în balanța meciului.

BERLIN: Haukler finalist la spadă

Berlin, 15 (prin telefon) Ultima probă a concursului internațional desfășurat în localitate — spada — a fost cîștigat de polonezul Siudzinski, cu 4 v. În turneul final al probei a concurat și reprezentantul țării noastre, Ștefan Haukler, clasat pe locul 6, la egalitate de victorii (2) cu Uhlig, Fiedler (ambii din R.F.G.) și Matulewicius (URSS), dar cu un tușaveraj inferior.

A doua probă cîștigată de Ion Țiriac la Catania

ROMA 15 (Agerpres). — Proba de dublu mixt, ultima a turneului internațional de tenis de la Catania, a fost cîștigată de perechea formată din românul Ion Țiriac și suedeza Ulla Sandulf. În finală, ei au dispus cu 6—3, 3—6, 6—4 de cuplul australian Keldie—Starr.

Corespondență specială din Lisabona

UN MECI INTERESANT ȘI PENTRU ROMÂNI: PORTUGALIA—ELVEȚIA

— Azi, alte două meciuri pe afișul preliminariilor C.M. —

Lotul vest-german pregătindu-se pentru meciul de azi de la Glasgow: de la stînga la dreapta, Netzer, antrenorul Schön, Müller, Beckenbauer și Heid

Foto: IN-BILD

Desigur, atenția iubitorilor de fotbal din România se îndreaptă în aceste zile spre meciul de la Atena. Dar, cu un viu interes trebuie privită și cealaltă confruntare din grupa I, cea de la Lisabona, unde se întîlnesc Portugalia — Elveția, componente ale aceleiași grupe. Ce aș putea spune despre actuala formație a Portugaliei? Repetiția generală cu selecționata Mexicului (scor 0—0) nu a reușit. A fost un meci de un nivel tehnic foarte slab în care nici una dintre cele două formații nu s-a ridicat la un potențial satisfăcător. Este foarte adevărat că în această partidă portughezii au aliniat o formație cuprinzînd unele noutăți, pentru că „stelele" de la Benfica nu au jucat. Campioana Portugaliei a efectuat un turneu în Brazilia unde a susținut, printre altele, un meci la Porto Allegre cu prilejul inaugurării noului stadion al orașului.

Ce echipă va prezenta Portugalia în meciul de miercuri seara? O echipă oarecum întinerită, dar din care nu vor lipsi cîteva vedete de la Benfica. Și dacă gazdele vor obține un rezultat favorabil, acesta va fi fără îndoială cu contribuția jucătorilor consacrați. Iată care va fi formația probabilă:

În poartă va debuta Damos o mare speranță. În apărare va figura **Conceicao, Humberto Coelho, José Carlos** și **Hilario,** iar în linia mediană lipsind Coluna și Graca, accidentați, locul lor va fi luat de **Rolando** și **José Maria.**

Atacul — sperăm — va fi punctul forte al echipei în alcătuirea: **Simoes, Eusebio, Torres, Jacinto Joao.** Echipa va pleca de la principiul atacului fără întrerupere, timp de 90 de minute.

Elvețienii, pe care i-am văzut recent evoluînd la Valencia în meciul cu Spania, mi-au lăsat o bună impresie.

Carlos MIRANDA
Lisabona, aprilie 1969

Pe afișul preliminariilor din C.M. mai figurează azi și alte partide interesante.

La Glasgow, un meci de mare atracție: **Scoția—R.F.G.,** opunînd pe principalele candidate din grupa a 7-a pentru turneul final din Mexic. O victorie a gazdelor le-ar mări șansele de calificare, în timp ce un scor egal ar avantaja pe vest-germani.

Se pare că meciul de la Dresda, dintre R. D. Germană și Țara Galilor, are ca miză locul al doilea din grupa a 3-a, deoarece aici Italia își are asigurată calificarea, după ce și-a încheiat meciurile susținute în deplasare cu o zestre de 3 puncte.

Pași spre reanimarea fotbalului din S. U. A.

După acțiuni întreprinse timp de cîțiva ani în vederea popularizării sportului cu balonul rotund în S.U.A., destul de puțin cunoscut în această țară, știri apărute recent în presă anunțau relativul eșec al acestei tentative, concretizat prin încetarea activității Ligii naționale de fotbal din America de Nord (N.A.S.L.). Dar grupul „microbiștilor" trànsoceanici nu a încetat lupta. Așa s-a ajuns la anunțarea unui nou efort în vederea unei mai bune cunoașteri a fotbalului în Statele Unite. Sezonul 1969 va începe la 2 mai, cu concursul a cinci echipe „importate" din Anglia și Scoția care vor juca în calitate de reprezentante ale unor mari orașe americane. Competiția se va desfășura după următorul sistem: în luna mai vor fi disputate 20 de meciuri în cadrul unei „Cupe internaționale" în care echipa West Ham United va reprezenta orașul Baltimore, Wolverhampton — Kansas City; Aston Villa — Atlanta; Kilmarnock — St. Louis și Dundee United — Dallas. În iunie, Liga națională de fotbal din America de Nord își va începe sezonul obișnuit care va fi întrerupt însă în august și septembrie pentru o serie de meciuri susținute de echipe celebre de peste hotare cum sînt Santos, Benfica, Celtic, Napoli, Independiente. Aceste formații vor juca între ele, precum și cu echipe din campionatul S.U.A.

Oficialii N.A.S.L., în frunte cu directorul executiv Phil Woosnam, sînt optimiști în ce privește succesul acestei noi formule competiționale. **„În urmă cu zece săptămîni, Liga noastră era în pragul prăbușirii** — a declarat Woosnam **— dar acum lucrurile au început să revină pe făgașul lor și am mai multe speranțe ca oricînd".**

Ținînd seama de faptul că toate cele 17 echipe participante la campionatul N.A.S.L. din 1968 au terminat sezonul cu deficite financiare, conducătorii fotbalului american au anunțat că anul acesta echipele participante la campionat vor fi semi-profesioniste. Fiecare jucător va primi o slujbă care-i va asigura existența. Ei își bazează optimismul, de asemenea, pe considerentul că meciurile între marile echipe aduc venituri însemnate. În legătură cu aceasta se reamintește că partida Santos — Napoli, disputată în vara anului trecut pe Yankee Stadium din New York, a fost urmărită de 43 000 spectatori, prețurile biletelor permițînd realizarea celor mai mari încasări atinse vreodată pe continentul american în competiții fotbalistice.

Desigur, conducătorii N.A.S.L. sînt conștienți de faptul că mai trebuie să treacă un timp destul de îndelungat pînă se va putea vorbi despre un succes deplin al fotbalului în S.U.A. **„Viitorul fotbalului în Statele Unite** — a declarat Clive Toy, adjunctul lui Woosnam — **rezidă în popularizarea acestui sport prin organizarea de turnee ale copiilor, școlilor și colegiilor. Nu pretindem că sîntem una din marile ligi sportive din S.U.A.** — a adăugat el. **Dar lumea nu va întîrzia să ne spună că am devenit un for sportiv de succes!"**

„Tour du Sud — Ouest"

Biarritz. Competiția ciclistă Tour du Sud-Ouest a continuat cu desfășurarea etapei a doua, pe ruta Pontenx les Forges-Biarritz (140 km). Pe primul loc s-a clasat francezul Bernard — 3:27,18. Românul C. Grigore a ocupat locul 6 în același timp cu învingătorul, care poartă tricoul galben.

A început „open"-ul de la Monte Carlo

PARIS, 15 (Agerpres). — De luni, la Monte Carlo a început un turneu internațional (open) de tenis, la startul căruia sînt prezenți unii dintre cei mai buni jucători din lume.

În prima zi a turneului, nu au fost înregistrate surprize, favoriții obținînd victorii relativ ușoare. Jucătorul australian John Newcombe l-a învins cu 6—4, 6—1 pe francezul J. C. Barclay, americanul Pancho Gonzales a cîștigat cu 6—3, 6—3 la australianul Ken Fletcher, iar vest-germanul W. Bungert a dispus cu 6—3, 7—5 de suedezul Carlstein.

O necesitate imperioasă pentru baschetul românesc:

TURNEE, TURNEE ȘI IARĂȘI TURNEE

De curînd, campioana națională masculină de baschet, Dinamo București, a participat la turneul internațional de la Antibes (Franța), clasîndu-se pe locul 2. Întrucît atît din relatările telefonice, cît și din presa de specialitate locală a reieșit că participarea a constituit un autentic succes, am considerat necesar să ne adresăm antrenorului echipei, prof. Dan Niculescu, tema acestui interviu constituind-o contactele internaționale ale baschetului.

— Fără îndoială, ne spune intervievatul nostru, rezultatele obținute de formația pe care o antrenez pot fi considerate bune, chiar dacă nu se fac referiri la succesul în ce privește „recomandarea", poate cel mai important aspect totuși. Ignis Varese și Racing Ford Anvers, atît prin pozițiile pe care le ocupă în campionatele italian și, respectiv, belgian, cît și prin formațiile aliniate sînt echipe foarte, foarte puternice. Menționez că anul trecut Ignis a fost finalistă în „Cupa Cupelor", iar anul acesta are șanse mari de a cuceri titlul italian. În plus, acel 80—84 cu Olympique Antibes, gazda turneului, reprezintă, și izolat luat în considerare, un rezultat bun.

— Care este amintitul succes de recomandare?

— Mai întîi, aplauzele publicului, care a fost chiar surprins de maniera noastră de joc, pe care nu o bănuiau în nici un caz spectaculară. În general, la asemenea turnee, care sînt organizate în primul rînd pentru încasări, nu sînt invitate formații care se limitează la un baschet „realist", economicos, cu aspect mohorît, îndreptat exclusiv spre victorie. Spre deosebire de regulamentele campionatelor naționale francez, italian și belgian, care limitează numărul de jucători străini — îndeobște americani, portoricani și mexicani — utilizabili într-un meci, la trofeul challange „Jean Poirier" (președintele clubului) fiecare participantă a putut folosi toți baschetbaliștii de import de care dispunea. La Olympique Antibes Juan-les-Pins au jucat Dan Rodriguez (1,84), Henry Fields (1,96) și William Davis (2,01), toți din S.U.A.; la Ignis Varese — Manuel Raga (1,86), din Mexic; la Racing Ford Anvers — Heywood Edwards (1,98), Oliver Johnson (2,02) și Robert Jensen (1,96), toți trei din S.U.A. Numele și înălțimea celor citați nu spun însă destul. Trebuie să arăt că toți sînt virtuoși ai tehnicii pe posturile lor, că însăși proveniența lor de echipă spune uneori lucruri semnificative. Edwards a jucat în echipa Universității Michigan, Johnson a făcut parte din All America (presel ecționații olimpici), iar mexicanul Raga, de multe ori internațional, este un spiriduș robust, cu detentă, extraordinar de disciplinat pe teren (lucru rar...), dar cu o tehnică ce face să fie greu de marcat. Numai în meciul cu noi, cînd s-a „ocupat" Dragomirescu de el, a înscris doar 3 puncte; în rest de la 25 în sus!

„Recomandarea" de care am amintit este însă alta, mult mai importantă. Am primit invitații de principiu pentru numeroase turnee de acest gen și, repet, numai baschetul de calitate are acces în asemenea competiții. Dacă ar fi să le dăm curs tuturor, n-am mai avea vacanță... Este însă foarte importantă participarea la astfel de întreceri. Numai așa ne putem face cunoscuți și apreciați, numai așa vom avea de înfruntat adversari de la care să învățăm cît mai mult din imensul și dificilul repertoriu tehnico-tactic al baschetului. În sfîrșit, numai așa ne vom putea gîndi la un loc onorabil în ierarhia internațională! Ar fi multe de spus pe tema aceasta, poate chiar că o dezbatere în coloanele ziarului ar fi de utilitate și de actualitate. A fost chiar jenantă, cumva, surprinderea manifestată de presă și de conducătorii cluburilor față de comportarea noastră. Ne-am închipuit că locul 5 obținut de România la Helsinki ne recomandă. Ne-am înșelat într-o oarecare măsură, pentru că tot echipele de club sînt cele care susțin reprezentativa și o fac apreciată, cele care clădesc prestigiul baschetului dintr-o țară!

G. RUSSU-ȘIRIANU

Novac (înscriind un coș) a constituit unul dintre atuurile majore ale dinamoviștilor în turneul de la Antibes

TELEX - TELEX - TELEX - TELEX

Belgianul Joe Roberts a cîștigat cea de-a 8-a ediție a „marelui premiu al Spaniei" la motocros, contînd pentru campionatul mondial.

■

La Enschede (Olanda) s-a disputat meciul amical de fotbal dintre formația olandeză F. C. Twente și echipa vest-germană V.F.B. Stuttgart. Victoria a revenit gazdelor cu scorul de 1—0 (0—0).

■

Proba masculină de slalom uriaș de la Mosses (Elveția) a revenit schiorului elvețian Jakob Tischhauser cu timpul de 2:19,50. Pe locurile următoare: Duvillard — 2:21,90, Mignod — 2:22, Giovanoli — 2:22.07, Huber — 2:22,47.

■

Ultimele finale ale turneului de tenis de la Charlotta (Carolina de Nord): Dent, Alexander — Franulovici, Spear 3—6, 6—4, 6—2; Margaret Smith Court, Judy Tegart — Lesley Bowrey, Mary Ann Eisel 6—4, 6—2.

■

Boxerul japonez Shozo Saijo, campion mondial la categoria pană (versiunea W.B.A.), l-a învins la puncte în 10 reprize pe mexicanul Pedro Rodriguez.

■

În campionatul englez de fotbal s-au disputat patru meciuri restanță: Chelsea—Arsenal 2—1; Everton—Newcastle 1—1; Sheffield Wednesday—Leicester 1—3; West Bromwich — West Ham 3—1.

■

La Varșovia s-a desfășurat întîlnirea internațională de judo dintre reprezentativele Poloniei și Belgiei. Victoria a revenit sportivilor polonezi cu scorul de 5—3.

„...rmația", str. Brezoianu nr. 23—25, București

40368